

4102

JOURNAL OF THE INDIAN
MEDICINE

VOL. VI

NO. 1

JULY - 1952

JL
L8m211, N4812.
NS2.6.1
129930

JOURNAL
OF
INDIAN MEDICINE

100
A. 52

4102

Vol. VI: No. 1
July 1952.

Subscription Rs. 3/- per annum.

Single Copy Re. 1/-

Be on the lookout. Something might be wrong with its Liver—possibly an enlarged condition. **RECOGNISE THESE SYMPTOMS EARLY** Occasional rise in temperature, constipation or diarrhoea or vomiting, loss of appetite, abdominal distension, general dullness and peevishness. **PROMPT ATTENTION SAVES** At the first signs of trouble, give JAMMI'S LIVER-CURE. It saves anxiety, trouble and expense and will remove the risk of the case getting too far advanced.

JAMMI'S LIVER CURE

For Infantile Liver and Spleen Enlargements
Sold Everywhere

CONSULT:
JAMMI VENKATARAMANAYYA & SONS
Livercure Clinic & Office, Mylapore, Madras or
Big Street, Kumbakonam or Teppakulam, Trichinopoly, or
Arcot Srinivasachary St. Bangalore City

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

THIRIE Jems

JEEVAMRUTHAM

The ideal Nervine Tonic for the
Convalescent and the Rundown.

ARUNA.....

An Unfailing Remedy for
Women's Uterine Troubles.

BALA PRASA

A Pleasant & Palatable Tonic
for Children.

PANDIT D. GOPALACHARLU'S

AYURVEDASRAMAM LTD. MADRAS 17

OUR PUBLICATIONS.

1. "Vaidyayogaratravali" in Telugu, written by Sri. Mulugu Ramalingayya Garu, Price Rs. 5/- per copy.

Elaborate descriptions about preparation of Ayurvedic Medicines approved by Governments and other yogas are given.

2. "Unani Pharamacopeia" in English, Rs. 3/ per copy.

Contains exhaustive therapeutic notes for the information of the Medical Profession. An appendix of Unani drugs with equivalent Ayurveda & Siddha names is also furnished. It is an indispensable guide to all users of Unani medicines.

Copies are being fast sold out, and you may apply for copies in time, to :—

The Secretary,

THE MADRAS STATE INDIAN MEDICAL PRACTITIONERS'
CO-OPERATIVE PHARMACY AND STORES LIMITED,
ADYAR, MADRAS-20.

Dear Doctor,

USE "PREGNITONE" IN PREGNANCY.

CONTAINS :

LIVER EXTRACT, CALICIUM, IRON, GLYCERPHOSPHATE
LIQ. EXT. OF ELETRIS AND OTHER VALUABLE INDIAN
DRUGS

INDICATIONS :

ANEMIA ALBUMINURIA, VOMITINGS LOSS. OF APPETITE
CONSTIPATIONS. THREATENED ABORTION HABITUAL
ABORTION ETC. AND ENSURES SAFE AND EASY
DELIVERY.

Praised by many Doctors.

Literature and Sample on request

OSHADI PHARMACEUTICALS,
G. T., MADRAS.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

Journal of Indian Medicine.

Vol. VI

JULY 1952.

No. 1

Edited by

Dr. Y. Kondal Rao, L.I.M.

Dr. T. P. Rajagopal, H.P.I.M.

Dr. R. Thyagarajan, L.I.M.

Dr. K. Sitharamayya, L.I.M.

Dr. S. K. Khadri, L.I.M.

CONTENTS

1. PEACE! MR. CRITIC, PEACE!				
By Niagra	...	...	...	1
2. FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF AYURVEDA				
By Dr. C. Dwarakanath, L.I.M., Z.T.,	...	...	...	11
3. அளவை நூல்				
மு. வ. வே. ரா.	..	...	...	20
4. MATERIA MEDICA AT A GLANCE				
By M.V.S.	...	...	...	35
5. LETTERS TO THE EDITOR	...	...	...	42

Subscription :—Annual Rs. 3. Single Copy Re. 1.

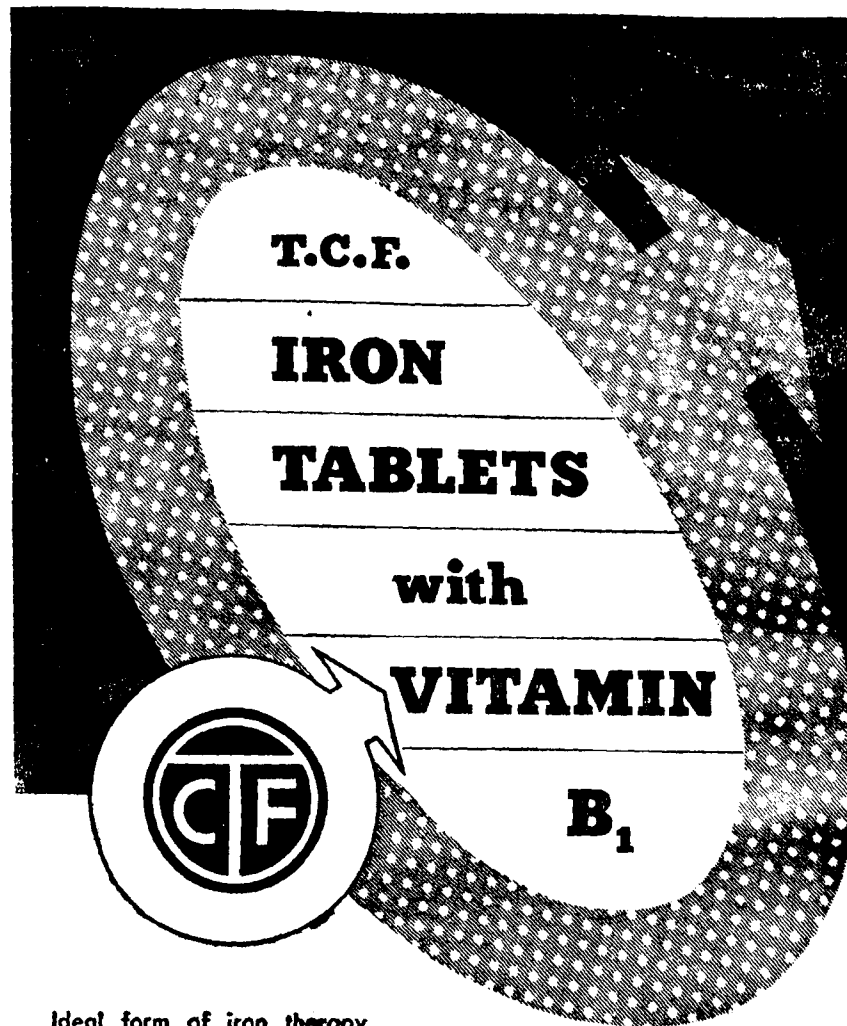
Quarterly Publication.

Advertisement Rates:—Full Page Rs. 20 per insertion.

Half Page Rs. 12

Cover Outside Rs. 30

Cover Inside Rs. 25

Ideal form of iron therapy.
The minute traces of copper and manganese contained in T.C.F. Iron Tablets with Vitamin B₁, act as catalytic agents, and render the iron fully assimilable. Vitamin B₁ counteracts any constipating action.

In bottles of 50, 100 and 500 tablets; also tins of 1000 and 5000 tablets.

A product of
TEDDINGTON CHEMICAL FACTORY LTD.
(Biological & Pharmaceutical Laboratories)
Surén Road, Andheri, Bombay.

Sole Distributors:
W.T. SURÉN & CO. LTD.
Post Box 229, Bombay 1.
Branches:
CALCUTTA: P. O. Box 672.
MADRAS: P. O. Box 1286.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in Journal of Indian Medicine.

Peace! Mr. Critic! Peace!

SCIENCE, PHILOSOPHY AND THEOLOGY.

By
[NIAGRA]
(Continued)

notion of 'Harmony' which is an exemplification of a philosophic concept, and it is very interesting to note, a concept pertaining to 'the inter-connectedness of things in general, transforming the manifoldness of many into the unity of one! Here is just a hint from our side.

அரக்கொடு சேர்த்தி அனைத்த அக்
கற்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று—
பிரிப்பின்றித்
தானே உலகார் தமிழேன்
உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று (9)

Giving a clear enunciation of the Law of Immanence in his 'Dialogues', Plato explains his notion of the medium in many shapes, the medium which links the eternality of being with the fluency of the becoming. In cosmology, Plato brings about a fusion of the doctrines of Imposition and Immanence.

The course of this view is traceable through the centuries following Plato - through the Alexandrian Theologians through Descartes and his notion of substance and Galileo's notion of Nature, through the Cartesian doctrine of Deism right down to Newton. During the seventeenth century-the time of Newton, 'the century of geniuses' as Whitehead calls it when the world saw the work of

the stature of the mind of such great men as Descartes, Pascal, Newton, Huyghens, Boyle, Locke, Spinoza and Leibnitz—Newton among them being the brightest star, the doctrines of Immanence and Imposition were both accepted and appreciated by all - by all the above named greatmen. Till the time of these geniuses there was absolutely no split between the science and the scientists on the one side and the Church on the other side - no difference between the science on the one side and philosophy and religion on the other side. In fact these scientists were the strongest among those that adhered to old beliefs and for whom religion was their very breath; Newton and Boyle being particularly the marked ones among them. Kenneth Walker says - "As yet no cleavage had appeared between Science and Religion and many of the most enthusiastic workers in the new laboratories were devout Churchmen. Ray, the great pioneer of Botany and Zoology, always made it clear to his colleagues that divinity was his real profession; and Newton and Boyle devoted as much of their time to the study of the Bible as to their researches in Physics. Such men as these, far from thinking that there was any contradiction between science and religion, believed that the ordered and apparently intelligent world which they studied provided strong confirmatory evidence of the existence of an All-Wise and Omnipresent God. The

reverence with which they worshipped the Deity was maintained in their scientific study of the wondrous Universe which He had created. At one period of his life, Newton entertained the thought of retiring altogether from science in order that he might devote the whole of his time to the study of the Old Testament, Prophets, the Gospel of St. John and the Chronology of the Bible. On the strength of his Theological knowledge he was actually offered the mastership of Trinity College, Cambridge, a position which had hitherto been held only by divines."

Stopping the first two doctrines *viz.*, the Law of Imposition and the Law of Immanence with this, we will see the other two, *viz.*, the Law of Description and the Law of Conventional interpretation.

The Law of Description is one that simply makes a record of observations made of the behaviour of entities—the statistical notion which explains some facts of our confused perception. The Law of observed facts and the school of positivists are the names by which the notion of this Law of Description has been known at different times. It can also be traced from Aristotle down through Pythagoras - Ptolemy and Hipparchus to Roger Bacon and Copernicus down to Kant and Comte. It simply describes an observed fact. For example the force of attraction exerted by an entity depended on the total mass of it and the distance between the two objects, of course in a mathematical proportion. Such a description as the force being directly proportional to the total mass of it or being inversely proportional to the square of the distance between them etc. are formulae based on observed facts. But this Law based on mere observation is bound to be rather

inaccurate due to the defects in the system of our observation. (I have to remind you here of my talk on 'Beware of Senses' which illustrates these defects) According to this law of observed facts we cannot describe and we cannot expect. We cannot go one inch beyond our direct knowledge. The positivist does not have the scope for any inference speculation or expectation or doubt and so he cannot find in him any inquisitiveness to look for certain possibilities. The beginning and end of his work will be mere observation and the result will be direct knowledge obtained and nothing more. And this direct knowledge is bound to be attended with imperfections due to the defects in the system of our observation, the scope of our observation and the limitations of the same and the defects or imperfections in the tools at our disposal for carrying out such observations. (How by changing the tools of observation the same thing is conceived differently is made out in my treatise on Kaalavaadam—the Relativity of Time.)

As Whitehead puts it ".....Its aim is to confine itself to fact, with a discard of all speculations. Unfortunately, among all the variant schools of opinion, it is the one which can least bear confrontation with the facts. It has never been acted on, for it gives no foothold for any forecast of the future around which purpose can weave itself". It has no utility value and so this law is being bypassed.

The Law of Conventional Interpretation removes to a certain extent the defect in the Law of Observed facts. Based on the statistical records of observation made of the recurrence of certain occurrences this law provides the scope for expecting certain occurrences to recur. For example, the

course of the movement of the entities in the solar space as also the speed of such movements have been observed and recorded. The record of statistics shows the recurrence of certain occurrence as say an eclipse, the breaking of the monsoons, and so on. Based on the record of previous happenings, this law provides for an eclipse to happen or the monsoon to set in at a particular time. Even here, it is one of our waiting to see the recurrence of the occurrence. There is no guarantee that this will happen. In the other branches of science the uncertainty is not helpful. One has to be sure of what must and will happen and he must have the means to get 'what he wants.' Otherwise a law or a doctrine will have no utility value for him. But it may be argued that the doctrine of Conventional Interpretation does at least provide the scope for expecting something to happen say an eclipse or the setting in of the monsoon—and, though there is no guarantee that this will come off yet there is a degree of certainty of its occurrence and that has a utility value however meagre the same. But, all this is founded on certain known facts which have been observed and recorded. The observation and recording is limited to the extent of the entities so far known to be moving in the solar space. The coming into our notice of the existence of two more entities in the solar space has scored off the value of all the statistical records of our observations. The conventional interpretations so far made on the basis of the observations of the other entities excluding the now observed ones are therefore to be admitted as irrelevant.

Percy Lowell—at the Lowell observatory—Arizona observed the presence of a double star which have not till now found entry in the statistical records

of observed facts. Where did these new fellows come from? There is the possibility of an answer that they have been there though they have escaped our observation till now. In that case all the calculations made on the law of Conventional Interpretation must be admitted as wrong and irrelevant, for they were all made without taking on record all that there was to be observed and recorded. There is the scope for another answer also, that these two entities have newly come into the solar space from somewhere. Then it follows that the law of Conventional Interpretation has not been able to anticipate the appearance of these two stars. In other words the ingredients on which the operative side of the law of Conventional Interpretation is based are themselves incomplete and so the whole scheme gets smashed. The law of Conventional Interpretation provides the scope for anticipating certain things to happen. This has been belied, as Nature has now proved, that she can provide surprises upsetting the anticipations based on the law of Conventional Interpretation. Lowell's observation is a postwar incident. He has since been able to note that since the appearance of these double stars, there has been deviations in the orbits of the planets Uranus and Neptune from the calculated order. The Law of Conventional Interpretation is therefore already smashed. By a long and very complicated exercise of high mathematics which I shall not take up for description here because there is no more space for any more bees in my bonnet—Percy Lowell has proved that a point round which the Uranus and the Neptune move is itself one moving round the sun in an elliptic path even more remote than the orbit of the Neptune. Assuming that this point is the centre round which the two planets Uranus and Neptune move and applying

the law of gravitation of Newton to verify it, Lowell found that it does satisfy the law that the magnitude of the acceleration varies as the inverse square of the distance between Neptune and the new moving point. So, he has been able to establish that with due satisfaction to Newton's law the Conventional Interpretation so far made must be discarded as wrong and therefore unacceptable. But looking at this moving point of Lowell—we expect to find a new planet. But all that we can find is a few faint dots—on the photographic plates though this effort has involved the 'Intervention' of high technic in photography, excellent telescopes, elaborate apparatus, long exposures, special plates and favourable nights. Further work is being continued involving speculative extension of a welter of physical laws concerning telescope, light, photography, etc., etc. But whatever be the outcome of the speculative extensions of the physical laws relating to the telescope and photography—they will still have their defects and limitations and they will be inefficient to judge the behaviour of the planets towards one another because the behaviour of these planets is adjusted according to the necessities of the universe and they have theories of their own. As conclusion, it has to be admitted in the words of Whitehead 'that speculative extension beyond direct observation, does spell some trust in metaphysics, however vaguely these metaphysical notions may be entertained in explicit thought.'

Thus we come to see that the law of Observed facts and the law of Conventional Interpretation are defective. At any rate there are irrelevancies attended with them. So the Scientists of today are left only with the law of Imposition and the law of Immanence and these laws

have led the Scientists to recognise the doctrine of Deism—recognise the existence of an All-Wise, Omnipresent God the transcendent Imposer who imposes certain laws on every one of the ultimate entities which the entities cannot but abide, and that His immanence in some form in every individual entity is responsible for the state and existence of the entity, its nature and behaviour.

Is there any mistake therefore on the part of our fore-fathers in founding all branches of knowledge including science and Medical science on philosophy and religion except that what the Scientists say in 1951 A. D. our fathers said in 3500—2750 B. C. and that they said it not in English but in Sanskrit?

Ramu:—Certainly not—Mummy dear. Why! it is a matter of pride for us that our fathers were able to see truth far, far and far ahead of others including the Scientists of today and tell the same to the world quite so long ago. The scientists of today do but give us a news that is so stale to us. Who wants this, so very belated as it is?

Niagra:—No baby, do not be hasty. The crux of the civilisation of Hindus is tolerance and a consideration for the other at the cost of self denial. I have stressed this point to you the other day while explaining to you 'Gandhiji and his experiments.' You should not take the scientists quite so casually and without respect. They have done something that is as valuable as what our fathers have done. Our fathers, through their scholastic speculations of philosophy and metaphysics and dialectics subjectively realised the ultimate Truth—the ultimate Reality and then gave the explanation for objective confirmation. The founders of our religion, polishing their souls by their ethical and moral

conduct in life—developed their spiritual force to a height, and the eye of the soul realised the same Truth—Reality, through intuition—and this was also a subjective realisation. The scientists of today realised the same Truth objectively through their law of observed facts and conventional interpretation—with the aid of reason and then by a correlation of facts observed. This Truth they have started propagating for subjective realisation and conviction on the strength of the laws of imposition and immanence.

The methods adopted are different but the ends reached are the same. We must forget the feelings that filled our thoughts while the scientists were through their work when, they appeared at one time to be in agreement with us, and not so at another time.

As Whitehead puts it, 'the Certainities of Science are delusions. They are hedged around with unexplored limitations. Our handling of scientific doctrines is controlled by the diffused metaphysical concepts of our epoch. Even so, we are continually led into errors of expectation. Also, whenever some new mode of observational experience is obtained the old doctrines crumble into a fog of inaccuracies.' But with all this, when the scientists have come to find themselves at the proper destination, we must take them into our fold or we must join them as their elder brothers. That is what the Hindu Civilisation wants us to do. That is our tradition.

After all, have there not been differences among our own philosophers? Otherwise how do you account for the development of so many systems of thoughts and so many sections of religion even among us? Each system pursued

its own line of thought and leaving the differences in respect of minor details all the systems of thought joined together appreciating only the points and principles on which the system of thought or the crux of the religious principles was resting and over which there was perfect agreement among them all. Why not then accord the same friendly attitude to the scientists also?

Whitehead puts it as 'In other words, we may agree as to the qualitative aspects of religious facts and as to their general way of coordination in metaphysical theory, while disagreeing in various explanatory formulations.' That is the right spirit of our civilisation.

I have told you once that philosophy or systems of thought is theoretical religion, and religion is practical philosophy. Now interpret science and philosophy likewise and find that each is a part of the whole - and then you will have no reason to feel sour about the scientists.

Ramu:—And, does Professor Alfred North Whitehead say anything on this point?

Niagra:—Yes my baby, he does. He says 'A philosophic system should present an elucidation of concrete fact from which the sciences abstract. Also, the sciences find their principles in the concrete facts which a philosophic system presents. The history of thought is the story of the measure of failure and success in this joint enterprise.'

Why do you go so far my baby! consider for a moment what our fathers did. At every assembly of Aasthikaas that met for discussions and debates they accorded seats for the Naasthikaas too.

They allowed the latter to present their views unreservedly and allowed their own views to be criticised by the Naasthikaas. The Aasthikaas and the Naasthikaas freely exchanged their views and debated on them each criticised the views of the other and answered the others' criticisms. That was all calculated only for the improvement of knowledge. That was the height of our cultural democracy; that was our civilisation. It will not become your heritage if you now deny that treatment to the scientists whose views were once opposed to yours - but not so now.

Ramu:—I see your point Mummy. Thanks. For that I do not blame those great scientists of the West so much for their work or the results of their experiments. I am greatly put out at the outcome here of the Scientific advancement of the West—at the attitude of our men who without fully understanding the views of the Western scientists of their latest views and without understanding even the rudiments of our Saasthras yet come forward unreservedly condemning us and our Saasthras. Philosophy and religion are cried down. No man with visible marks of faith in old beliefs and his religion can walk on the road without the risk and fear of his dignity and self-respect being hurt or violently hit. Every other man that he meets on the road ridicules and insults him—addresses him with insolent words—for no other reason than the faith that he has in beliefs and religion. This is because of two reasons, partly because our men here have either misunderstood the scope and purpose of science as also its work and conclusions and partly because they have called this a secular state.

Niagra:—Tut. Tut. Nothing of the sort. No body has misunderstood any-

thing. Misunderstanding, if any at all—the same is with you first and foremost. People did entertain such feelings about science once when they criticised philosophic beliefs and religious observances. Human nature being what it is they are slow to give up this deep rooted notion in favour of science and take to the revised views of the very scientist. All must come to know of the change in the science and the changes in the views of the Scientists. This will take some time; but, surely the old prejudice will disappear. During this interval, the little remnants of the old ideas will certainly exist. But as it is bound to wane away in due course it is not to be so much worried over. And, a secular government does not mean a Nihilistic State. The only interpretation to be given is that the state does not show any particular affinity to any one particular religion. It means that the state allows each religion, to thrive in its own way and by its own merits. There will be no ecclesiastical department; and there will be no special grants for it. All religions are equal in the eyes of the state and that is what is meant by secular state. This is a great step in the path of a civilised state - a state comprising of many religions. It will also take sometime for all people to understand this spirit in its true perspective. During the inevitable interval - nothing can be done. The state can only encourage the peaceful living of all religions and can prevent anybody indulging in or encouraging hatred among the religions. Ultimately they will all come to know the latest findings of the scientists and, they will all get back their faith for old beliefs and take to the practice and observance of their respective religions. Whitehead says "It is customary to undervalue theology in a secular history of philosophic thought.

This is a mistake.....because from the time of the early Greeks till the end of the seventeenth century - the ablest thinkers were mostly Theologians.'

So, you see there is that inherent element in us. We will all be quite good theologians and religious men in due course. Keep quite till then; and, let there be peace and peace to all.

Ramu:—Good Mummy! So the latest finding of the scientists is that science alone will not be enough for us to live our lives. Philosophy of some kind and a religion of some-kind is also necessary - (and science advocates this and scientists want this more than the Church) for us to live our lives richly and well.

Epilogue

Niagra:— Yes. And, science on the one side and Philosophy and its practical phase religion on the other side are the two halves of one means that reveal the ultimate Truth to us.

Ramu:— And the laws of Imposition and Immanence are the notions that take us to this conclusion.

Niagra:— That is it.

Ramu:— How well did our fathers disclose the law of imposition and the All-Wise, All-Powerful Imposer in the verse

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலையோ
[கொடிய வாலமழு தாகவிலையோ
அக்கடலின்மீதுவடவனநிற்கவிலையோ
[வந்தரத்தகிலகோடி
தாழாமனிலைநிற்கவிலையோ மேருவுந்
[தனுவாக வகையவிலையோ
சப்தமே கங்களும் வசீரதானையிற்
[சஞ்சரித்திடவிலையோ

வாழாது வாழவேயிராமனடியாற் சிலையு
[மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்திர மாதியால் வேண்டுத்திக
[ஞலக மார்கத்தில் வைக்கவிலையோ
பாழான வென்மனங் குவியவொருதந்
[திரம் பண்ணுவதுனக் கருமையோ
பார்க்கு மிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறை
[கின்ற பரிபூரண னந்தமே.

[தாயுமானவர் 12]

While the last two lines disclose the law of Immanence, His Omnipresence and the fulness of His blisful Grace, the rest of the verse discloses Him as the All-Powerful Imposer. And,

அங்கிங்கெனாதுபடி யெங்கும் பரகாசமா
யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள்
[வெளிக்குளே

யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்குமடிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிரா
[ய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாமலின்றதெது சமயகோடிகளெல்லாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு
[நின்றதெது

வெங்கணும் பெருவழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள் தெது
[வது

கருத்திற்கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெல்லாமோன வருவெளிய தாக
[வங்

கருதியஞ்சலி செய்குவாம்.

[தாயுமானவர்]

The above verse discloses Him as the Omnipresent one--the soul of the animate substance the All-Transcending one and the eternal abode of unlimited joy and blisfulness.

I do not think that even the best exponent of the laws of Imposition and Immanence has expounded quite so clearly as this.

Niagra:—No Baby. You are not right even there. It all depends on who tells these laws and to whom. The scope of the language also counts. So you must try to rise up to follow the teacher. The teacher too tries to make himself clear and convincing to his student. The whole thing is a bilateral effort. For example, the Upanished reveals the law of Imposition as:—

भीषास्माद्वातः पचते । भीषोदेति सूर्यः ।
भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च ॥ etc., etc.

Thaithreeya—2-8

Such disclosures are meant for people of a certain height of equipment.

Similarly ;

यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते ।
येन जातानि जीवन्ति । यत्प्रयत्यभिसं-
विशन्ति ।
तद्विजिज्ञासस्व । तद्ब्रूहेति ... ॥

Thaithreeya 3-1

describes the First cause of the elements that constitute the Universe. And the version that runs as

... .. इदं सर्वमसृजत । यदिदं किंच ।
तद्वसृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् । तदनुप्रविश्य
सच्च त्यक्त्वा भवत्

तत्सत्यमित्याचक्षते ॥

Thaithreeya 2-6

discloses the Creator as सत्य Truth who is also immanent in everything. He created, and did so out of His own will and pleasure. The whole of the पुरुषसूक्तम् Purushasooktham tells you that it is the Transcendent—Brahmam that is also immanent in everything.

Again in अन्तर्यामिब्राह्मणम्

यः पृथिव्यां निष्ठन् पृथिव्याऽन्तरो यं पृथिवी
न वेद. यस्य पृथिवीशरीरं. यः पृथिवीमन्तरो
यमयति. एष त आत्मान्तर्याम्यमृतः ।

यः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् सर्वेभ्यो भूतेभ्योन्तरो,
यः सर्वाणि भूतानि न विदुः, यस्य सर्वाणि
भूतानि शरीरं. यः सर्वाणि भूतान्यन्तरो यमयति
एष त आत्मान्तर्याम्यमृतः ॥

Brihadaraanyaka 3-7

discloses the Immanence of Him and it is the Immanent Self that is responsible for the nature and the behaviour of the individual entities—the elements, as also the entities that come into being with these elements as their components, and the behaviour of these entities.

Such is the Truth—the transcendent Imposer, the Omnipresent. It is known also as Gnaanam (meaning a wide range of senses from knowledge to awakening, illumination, and Brilliance—alert—the ever and all knowing, the ever wakeful, dazzling Immanence Radiant and Bright—etc., etc.) Anantham (the infinite—it also implies the one without a beginning and without an end—the many and yet one) and Brahmam (The Great). It is known by every word in the language सर्वशब्द वाच्यः it is the spring of also entities and the source of all energiel and forces. While in the functioning Phase, cognising the dynamic phase of

its force and energy, it is described as Pranavam (the single letter एकाक्षरं yet the single letter containing in it three sub-sounds). The meaning of this word of single letter is disclosed through volumes of literature. See how the Upanished describes this Pranavam—synonym for Brahmam "

ओमिति ब्रह्म । ओमितीदं सर्वम् ।

.... ओमिति ब्राह्मणाः प्रवक्ष्यन्नाह
ब्रह्मोपाप्रवानीति । ब्रह्मोपाप्रोति ॥

Thaithreeya 1-8

On the one side it is the sound of this single letter that is described as the only form of Akaasam in its Than—maathraa state—and that a gross and condensed, state of this is Akaasam. The origion of all the Boothas (the elements) are the further manifestations of it through the process known as panchcheekarana. Hence the presence of this Sabdam, the Pranavam is as immanent in everything in the world of sense and science. Its presence as an inherent and integral part of this universe is described as ओत्तमोत्तमावः like the warp and weft that make a cloth.

प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत् ॥

.... तेभ्योभितसेभ्य ओंकारः संप्रास्रवत् ।

तद्यथा शङ्कुनासर्वाणि पर्णानि सन्तृण्णानि ।

एषमेवोकारेण सर्वावाकू सन्तृण्णा ।

ओंकार एवेदं सर्वमोकारमेवेदं सर्वम् ॥

This may be seen from :—

Chandogya 4-23

To realise this Brahmam—to bring it within cognizance—to get to it or get at it—meditation is said to be the means.

तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व । तपो ब्रूहेति ।

Thaithreeya 3

It is thus by meditation that our fathers realised the Reality subjectively and told it to others.

The entire topic relating to the Brah-mam is told in prose, in poetry- through stories - the puraanams the epics - in hundred manners - all designed to make the subject to fall within reach of men of different grades and tastes and intellectual equipment.

कल्याणानानिदानं कलिमलमथनं पावनं पावनाना
पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदिपरपदप्राप्तये तस्मिन् यः
विश्रामस्थानमेकैकविवरवचसां जीवनं सज्जनानां
वीजं धर्मद्रमस्यप्रतिशतुभगवान्मङ्गलं ब्रह्मनित्यमा
यं ब्रह्मावरुणेन्द्ररुद्रमरुतस्त्रुन्वन्ति दिव्येष्टवैः
वैदेस्ताङ्गपदक्रमोपनिषदैः गायन्ति यं समग्राः ॥
ध्यानावस्थिततद्गतनमससा पश्यन्ति यं योगिनः
यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणाः देवाय तस्मै नमः ॥

Such are the descriptions of the Truth of the Brahmam that the men of religion give us. That is for one class of us—

चक्षुषः चक्षुः श्रोत्रश्च श्रोत्रं मनसो मनो यद्वचो दिवाकृ

is a description of the same Brahmam given by the Upanishads and this is for a different intellectual class among us.

Science and Scientists have done the same thing and they have to be greatly thanked for it and respected for not only proving scientifically the place of philosophy and religion as the indispensable charts and compasses for science to reach its own end, but also for emphasising the need for the integration of the three together if human knowledge should be full and complete, if human

endeavours should be fruitful - and if human life should be lived richly and well.

Ramu:—And...for aiding us to tell our Mr. Critic that his criticisms of our Saasthras as something being blended with philosophy and religion, is exactly what the foremost men of science of the day in the West want to achieve.

Niagra:—And if our fathers have done this integration already it is a matter for appreciation and not one for criticism.

Ramu:—I will tell him this tomorrow and call him to peace - Peace for him peace for us and peace for all.

Niagra:—Peace be on you first. You need not take the trouble to tell anything to our Mr. Critic. Leave him alone and in peace. Time will do the rest. Do you think that you are the one born to correct him and his type of men? If so, make yourself sure if you have the required

equipment of talance in full. Then set yourself free and attend to this as your only job so that you may do it well. Otherwise allow the man to remain with his peace for himself or allow him to earn that peace for himself in due course as chance might aid him to. You shall not disturb him and disturb yourself. That is our culture.

Ramu:—Yes. How sweet you are Granny! How I wish you and your type get every platform in the country to speak on such topics as the correlation of the science of the West and the Saasthras of the East and to talk of this peace to all?

Niagra:—O! Yes! You can have one Niagra in every two men when the kid grows to be a goat. Now sleep my child. Do sleep a wink. Good Night to you, and peace be to you. Peace be to all.

“NIAGRA SPEAKS ON DIANETICS AND....BEYOND”

By

(M. V. V. R.)

“Dianetics” is a new Therapy for the treatment of all Psychosomatic ailments. This is now being taken up and adopted by many of the eminent medical men of the West. With remarkable zeal, the new Therapy is being studied and detailed statistics show the efficacy of this new technique are being maintained and reported. The statistics show that the results are “one for one in all cases”. A book on the subject, as published in The Hindu, was one of the most sellers—It is on this subject of the “Dianetic Therapy” that “Niagra” speaks under the above title.

“Niagra”, her views and her power of delivery are known too well to the readers of the “Journal of Indian Medicine” to be told. The article is bound to be both interesting and valuable. Please make sure that you do not miss your copy of the “Journal of Indian Medicine”.

Fundamental Principles of Ayurveda

BY

DR. C. DWARAKANATH, L.I.M. (MADRAS), Z.T. (HAMBURG' VARSITY)

PRINCIPAL, GOVT. AYURVEDIC & UNANI COLLEGE, MYSORE.

KĀLA

“Kāla or Time,” says Charaka* “is the measure of change”. (कालः पुनः परिणामः) It is the relative dating of events and the interval that arises between two events in a causal series. Ordinarily Kāla or Time is reckoned with reference to the sun and the time relationship that exists between the sun and the earth. It is described in terms of Bhoota (i. e.) the past or priority, and Bhavishyat (i. e.) subsequence. From a technical point of view, which is of importance, Kāla or Time is a unit of measurement of physical and chemical reactions and changes, or better still, physico-chemical reactions and changes that take place at micro, molecular and atomic levels. Stated in general terms, the Vaisesikas consider Kāla or Time as Vibhu or non-atomic and a Dravya (i. e.) an entity by itself. However, as stated above, it has special reference to physical and chemical changes. It is interesting to note in this connection that, extremely small fractions of time have been employed by both the ancient physicists and astronomers in their calculations. For example, the following Kālamana of the astronomers is significant:

30 Kshanas	...	1 day
2 Ghatikas	...	1 Kshana
30 Kalās	...	1 Ghatika

* Charaka, Vimana, 8, 76.

** Kālamanaadhyaya, Bhaskara, Siddhanta - Siromani, quoted by B. N. Seal in his ‘Mechanical, Physical and Chemical Theories of Ancient Hindus; ‘History of Hindu Chemistry’ by Sir P. C. Ray, Vol, II, P. 158.

30 Kāshtas	...	1 Kalā
18 Nimeshas	...	1 Kāshta, 30 Tatparas
1 Nimesha, and 100 Trutis	—	1 Tatpara**

According to B. N. Seal, a truti of Time is equal to 1/33750 of a second, which is nearly the measurement of paramanu of Time.† The ancient physicists computed Time as per table mentioned below:

30 Muhurtas	—	1 Day (24 hours)
30 Kalās	—	1 Muhurta
30 Kāshtas	—	1 Kalā
18 Nimeshas	—	1 Kāshta
2 Lavās	—	1 Nimesha
2 Kshanās	—	1 Lavat†

This makes 1 Kshana of Nyaya Vaisesika equal to 2/45 of a second. Nyaya considers that the unit of physical change or the time taken by a single antecedent step in a causal series (i. e.) prior to the oncoming step, is equal to a Kshana (i. e.) 2/45 of a second.

The consideration of Kāla or Time leads us on to a related topic viz., the measurement of the duration of time involved in physical and chemical changes. It will be profitable to take

† Ibid P. 159

†† Ibid. क्षणद्वयं लवः प्रोक्तो निमेषस्तु लवद्वयम् ।
अष्टादश निमेषस्तु काष्ठा त्रिंशत्सु ताः कला ।
त्रिंशत् कला मुहूर्तः स्यात् त्रिंशद्वात्रयाहनि च ते ।

note in this connection, of the Vaiseshika concept of atomic agglomeration or integration. It was seen earlier, that in the view of Vaiseshikas, the entire universe is constituted with paramanus or atoms. Basing their views on the concept that the properties that exist in the causative factor are present in the resultant factor, *** each paramanu being considered to possess some special or specific properties, the things arising out of their combination, of are held to develop the same properties (i.e.) specific to the respective paramanus. This view is supported by the analogy of waves in a lake. Waves occur in a big lake or tank due to the action of the wind. The water constituting the wave is not structurally different from the water at the bottom of the lake. In both cases (i.e.) the waves and water at the depth of the lake are alike composed of extremely small particles, the difference in the physical appearance between the former and the latter notwithstanding. It is to be pointed out in this connection that paramanus do not occur in nature in an uncombined free state.

Peelupaka or Chemical Change.

Peelu means paramanu or atom and paka means the transformation or change brought about in the mutual relationship of atoms and molecules under the influence of heat and light. It is in this context that the reference made above and elsewhere to the fact that, (i) the paramanus (atoms and molecules) do

not occur in nature in an uncombined state, and also that, (ii) they combine in twos, threes, fours and so on, to form molecules of Dwyanukas, Thryanukas, Chaturanukas etc., become significant. The Vaiseshikas note that paramanus are always combining, separating and recombining under the influence of heat and light or Tejas, which is of two kinds viz., endothermic and exothermic. The observed difference between one substance and another, or in fact, between all substances in regard to their colour, consistency, roughness, smoothness etc., is held to be due to what is known as Pakabheda or difference in chemical reactions. "It is heat and heat alone that can cause transformations in respect of colour, taste, smell or physical characteristics of paramanus. These depend on (a) the nature of the constituent substances in contact; (b) the intensity or degree of heat described in terms of Khara, Mrudu and Madhyapakas and, (c) the species of the Tejas corpuscles that impinge on paramanus (atoms and molecules) and (d) the nature of the impact (विक्रम तेज संयोगः)

Stated in brief, the Vaiseshika school holds that "there is decomposition into homogeneous atoms (paramanus), transformation of atomic qualities (qualities of paramanus) and finally recombination, all under the influence of heat and light."***

The views expressed above are illustrated with the following example:

*** कारण गुण पूर्वक कार्यगुणो दृष्टिः।

† न ब्रूमो अग्नि संयोगात् एवमात् रूपादय इति अपितु पूर्वं रूपादि विशेषायेक्षात्। यद्वद्व्यं पश्यते अग्निसंयोगेन तस्य ये पूर्वरूपादयस्तेषां य स्वगतो विशेषस्तमपेक्षमाणः अग्निसंयोगः उत्तरान् रूपादीन् विनिश्चिनारभते। (Udyotakara iii, 2, Sutra 14)

अस्माकमभेदेऽपि उपादानस्य पिठरस्य औष्ण्यापराक्यस्य च बन्धिसंयोगस्य औष्ण्यापराक्यस्य च बन्धिसंयोगस्य पूर्वरूपादि प्रभंशानां कारणानां भेदात् भिन्नजातीया जायन्त गन्धरूप रस स्पर्शा इति सिद्धान्तः। Vachaspati I. i, Sutra 4, quoted by B. N. Seal, "Mechanical, Physical and Chemical Theories of Ancient Hindus," - History of Hindu Chemistry Vol. II. P. 194.

** Ibid

In the process of the baking of a raw clay pot by a potter, quick succession of changes in respect of colour, density, consistency etc., are observed to take place in the material of the pot, similar to changes that take place during the process of the cooking of food. The Vaiseshikas interpret and explain the successive phases of transformation and change that occur in the process as due to the decomposition of the constituent molecules of the material of the pot, into their component atoms (paramanus) and their subsequent re-combination under altered spatial relationship, different from their original disposition in the material of the raw clay pot as it obtained before the same was subjected to the action of heat. The entire process of change in the molecular and atomic alignment is stated to take place in three consecutive stages viz.,

- i. the decomposition of the material of the pot into its molecules, in the first stage,
- ii. the decomposition of the molecules into their constituent paramanus in the second stage,
- iii. the recombination of the paramanus in new relationships and altered spatial re-alignments, into molecules of two-paramanus Dwyanukas: into three paramanus Thryanukas, and into four paramanus Chaturanukas, and so forth.

Thus, in the finished baked pot, the spatial relationship that originally existed between one paramanu and another in the material of the original unbaked clay pot has been altered and altogether new relationships have been established, resulting in the exhibition of new properties in respect of colour, density, consistency etc.,

The process of transformation and change referred to above in terms of Kāla or Time are stated to take place as follows:

It takes nine moments or Kshanās for the completion of the consummation of the change from the unbaked to baked state in the clay pot. In the first moment (Kshana), the Dwyanuka is destroyed. In the second moment (Kshana) the original black colour of the unbaked clay is destroyed. In the third moment (Kshana) a different colour—red—is generated due to the influence of heat and light. In the fourth moment (Kshana) the paramanus combine to form the new substance. In the fifth moment (Kshana), the paramanus separate themselves from their old status (i.e.) from their former place or the previous position. In the sixth moment (Kshana) they separate themselves again. In the seventh moment (Kshana) they combine with other paramanus. In the eighth moment (Kshana) they again align themselves as molecules of two paramanus (i.e.) Dwyanukas. In the ninth moment (Kshana) the specific or the characteristic properties of the paramanus, such as colour, etc., manifest in the constituent Dwyanukas of the material of the now fully baked pot. Thus, in nine moments (Kshana), the soft dark, unbaked clay pot is transformed into the hard and red baked pot.

From the foregoing, it will be seen that the Vaiseshikas held that, when a raw clay jar or pot is baked, the old jar or pot is destroyed involving *pari passu* the decomposition of the several compounds of its Dwyanukas. The production of new red colour in the molecules themselves is stated to be brought about by thermal influences on the paramanus, as also the reunion of

these paramanus and the compounds formed by them, producing eventually a new jar or pot as the case may be. The rapidity with which the successive steps in the process of transformation has been envisaged to occur, is stated to prevent the eye from detecting each individual step.

The followers of purely Nyaya School assert, that "the fire penetrates into the different compounds of two or more atoms (paramanus) and thereby changes, not the jar, but its colour etc. The jar is still the same jar; only it is red and not black."¹

The conception of physical and chemical changes of Vaiseshikas viz., the old theory of Peelupaka are suggestive of the following important facts of physical chemistry.

(1) The paramanus, which as noted earlier correspond to matter described upto a few micrograms, and which for purposes of following and interpreting chemical reactions was found to be sufficient enough as is now evidenced, are in a constant state of vibratory movement.

(2) The Vaiseshikas have resolved all physical action into motion—molar, molecular and subtle of atoms and molecules. This motion is stated to be of the whirling or rotatory and circular

and also harmonic (vibration) in kind. This motion as noted earlier, is spoken of as 'parispanda.' All matter—atoms, molecules and aggregates of molecules—are always in a state of parispanda.

(3) The fact that paramanus do not in nature occur in an uncombined state having been posited, the problem of what is known to-day as pseudo-unimolecular reaction² does not arise and such a reaction is usually a rare phenomenon. The more commoner and frequent reaction, as contemplated in the theory of Peelupaka involving the association and dissociation of two, three and four molecules, should remind us of Bimolecular³ Termolecular⁴ and still higher reactions described by modern physical chemistry.

(4) Physico-chemical changes and transformations involve contact and collision, a fact which is implied in Peelupaka.

(5) Apart from the fact that the associations and dissociations of paramanus or molecules in the consecutive steps of Peelupaka imply the utilisation and release of energy respectively, the fact that thermal influences take a leading part in accelerating or slowing the process of paka or reactions will also emerge. The theory of Peelupaka implies in such processes the formation of Exot and Endothermic compounds.⁵

¹Based on Nyaya Vaiseshika, Ayurveda Siksha, Philosophical Background, Chapter 2, section 1, Vol. II, pp 16-17.

² Unimolecular reactions are those in which the reaction velocity is proportional to the first power of the concentration of the reacting substance. They are not so common and are rare and they do not represent homogeneous reactions at all and they occur only in the gaseous phase.

³ In Bimolecular reactions, the concentration of two molecular species may vary or two molecules of the same species may disappear as a result of the reactions. This kind of reaction is most common.

⁴ In termolecular and reactions of higher order, the concentration of three molecular species vary during the change or three molecules of the same species enter into the reaction. This kind of reaction is rare.

⁵ Compounds which are formed with the evolution of heat are called the Exothermic compounds. These compounds are stable at ordinary temperatures. Endothermic compounds are those which are formed with the absorption of heat and contain more energy than the substances from which they are made. They require high temperature for their formations since the absorption of heat tends to annul the constrain put on the system. These compound are, therefore, not stable at low temperature.

(6) Stated in terms of Kāla or Time, the successive steps of changes and transformations pictured in Peelupaka as instanced with the example of the baking of the clay pot, occupy one Kshana or 2/45 of a second, for each step.

Pitarapaka or Physical change⁶

In contrast to the view held by the Vaiseshikas regarding chemical changes, the Nyaya School holds that the molecules and larger aggregates assume new characteristics under thermal influence without decomposition into homogenous atoms (Paramanus) or change of atomic characters. In other words, the Pitaras or molecules (the material of the clay pot which is stated to be composed of numerous Pitaras) undergo transformations and whatever change that occurs due to thermal influence in them results merely in a physical change of the molecules concerned and it does not in any case involve the atoms of the Pitaras. A Pitara is stated to consist of two or more atoms. The change in colour (i.e.) from black to red is really a change in the colour of the Pitaras.⁷

It will be seen from the foregoing that the main factor concerned in Pakas or physical, chemical, physico-

chemical and bio-physical reactions, is Kāla or Time, and this is perhaps the reason why the Vaiseshikas accorded this factor, the status of a Dravya.

Dik or Space

"Space (or place)" says Charaka "is the region of action" (देशस्वाधिष्ठानम्⁸) According to the Vaiseshikas, Dik or Space is understood in relation to priority or subsequence, other than that of Kāla. It is stated to arise out of our notions of here and there; up and down; front and back, and right and left, etc. The notion of Dik or Space is based on the spin of the earth around the sun, which creates the idea of directions, such as East, West, South and North. The idea of East, for instance, arises out of the phenomenon of sunrise and is in consequence, fixed towards it. West, of course, is the opposite of East, (i.e.) the place of sunset. North and South are fixed in relations to Druvas, (i.e.) North and South poles. To these directional dimensions are added two more, viz., upper and lower.⁹ Whatever may be the conventional divisions, Dik or Space according to the ancient natural philosophers, is a continuum, (i.e.) Vibhu or all-pervasive and eternal or Sanatana.

⁶ Pitarapaka means "the union of cause and effect, (i.e.) atoms, by means of heat." Sanskrit English Dictionary—Monier Williams P. 625.

⁷ The view of the Vaiseshikas that the change in colour of clay-pot from black to red when baked, is due to change in colour of the Pitaras is an extremely interesting suggestion. It is known today that there are a number of elements which have coloured ions. If an ion is coloured, it means that it absorbs light in the visible spectrum.

⁸ Charaka, Vimana 8: 75

⁹ In the masterly exposition of the Nyaya conception of the Space in his 'Mechanical, Physical and Chemical theories of the ancient Hindus,' B. N. Seal notes as follows:—

Arrangements of atoms in Space:—The Nyaya conceives atomic magnitudes as Parimandalya, a term which indicates a spherical shape.

निरयं परिमण्डलम्-परिमण्डलमेव परिमण्डलम्

(Sankaramisra). To conceive position in space Vachaspati takes three axes, one—proceeding from the point of sunrise in the horizon to that of sunset on any particular day, (roughly speaking, from the East to the West), a second bisecting this line at right angles on the horizontal plane (roughly speaking, from the North to the South), and the third proceeding from the point of their section up to the meridian position of the sun on that day, (roughly speaking up and down.) The position of any point in Space, relatively to another point, may now be given by measuring distances along these three directions, i.e., by arranging in a numerical series the intervening points of contact, the less magnitude or distance being that which comes earlier in this series, and the greater that which comes later. The position of any single atom in Space with reference to another may be indicated

In the context of Nyaya Vaisesika system, Dik or Space is considered in view of the position occupied in it by paramanus and their motion during the processes of Samyoga and Vibhaga, (i.e.,) atomic and molecular association and dissociations (decomposition or disintegration). For example, the proximity or otherwise of substances to one another, will constitute a fundamental difference in respect of the chemical reactions, (i.e.,) Paka of different substances. In the same manner, the importance of the relative position occupied by Paramanus in Space with reference to North or South (Uttara and Dakshina Druvas) and the temperature factor is emphasised by the Vaisesikas. Thus, Tejas (heat and light), Kāla (Time) and Dik (Space) which are of profound importance in physical and chemical sciences, are classified as Dravya by the Nyaya-Vaisesikas, as they possess specific Gunas or predicaments.

The Deterministic Outlook of Nyaya Vaisesika System

It will be seen from the foregoing that the Nyaya Vaisesika System bears a

striking resemblance to the Mechanistic and Deterministic outlook of the Physicists of the 18th and 19th centuries, in that,

The principles posited by this system centered generally on the concepts of mass, of motion and of forces;

It believed that the Paramanus represented a permanent concentration of matter at a point which cannot be further analysed (Anuthva or atomicity and Parimandalya);

These mechanical particles were stated to possess mass and incapable of undergoing any intrinsic change and followed motions which could be determined (parispanda).

Their theory of matter was based on the Deterministic doctrine of causality or form of the mechanical laws, such as the assumption that, "like causes produce like effects," and the principles of contiguity and antecedence according to which, things can act only on neighbour-

(Continued from page 5)

in this way with reference to the three axis. But this gives only a geometrical analysis of the conception of three-dimensional Space, though it must be admitted in all fairness that by dint of clear thinking it anticipates in a rudimentary manner not only the foundations of solid (co-ordinate) geometry, but also of the geometry of position, and especially the conception of Space as a Manifold, which alone can serve as the basis of a generalisation comprehending all different possible kinds of geometry, Euclidean and non-Euclidean. एकस्वेऽपि दिशः

आदिस्थोदयदेशप्रत्यासन्नदेशसंयुक्तो यः स इतरस्माद्विप्रकृष्टप्रदेशसंयोगात् परमाणोः पूर्वः एवमादिस्थास्तमयदेशप्रत्यासन्न देश संयुक्तो यः स इतरस्मात् विप्रकृष्टदेशसंयोगात् परमाणोः पश्चिमः तौ च पूर्व पश्चिमौ परमाणौ अपेक्ष्य यः पूर्वोदयास्तमयदेश विप्रकृष्टदेशसं-

योगः स मध्यवर्ती एवमेतयोर्धौ तिर्यग्देशसम्बन्धिनौ मध्यस्य आर्जवेन व्यवस्थितौ पार्श्ववर्तिनौ तौ दक्षिणोत्तरो परमाणौ एवं मध्यन्दिनवर्त्ति सूर्यसन्निकर्षविप्रकर्षौ अपेक्ष्य उपर्यधोभावो दृश्यः। संयुक्त संयोगात्परस्परभूयस्त्वे च सन्निकर्षविप्रकर्षौ पूर्वसंख्यावच्छिन्नत्वं च अन्तरत्वं परसंख्यावच्छिन्नत्वं च भूयस्त्वम् । Vachaspathi, Tatparyyatika, Chap. IV. Ahnika 2, Sutra 25.

The original physical arrangement of atoms is also given. Each atom is in contact with six other atoms, which gives a cubical arrangement. एवं दिशोऽपि एकस्याऽपि संयोगात् भागाः सोऽयं परमाणोः षट्केनयुगपद् योगो मूर्तत्वमात्रं प्रयुक्तः । न सावयवत्वं प्रयुक्तः

ing things or through a chain of things in contact, and if cause and effect refer to situations at different times, the cause should be prior to the effect.

Whatever differences there may be between the mechanistic determinism of the 18th and 19th centuries and the ancient Nyaya Vaisesika System, such differences relate only to details, such as the views of the latter that, the irreducible elements in nature known as, 'Dravyas' are only nine instead of the 92 of the former; of these five are atomic viz., Vayu, Tejas, Ap, Prithvi and Manas, while Akasa, Kala (Time), Dik (Space) and Atma are non-atomic or Vibhu. The principle of 'indeterminism' was sought to be explained by positing the influence of a 'Soul possessing merit or Dharma.' Another difference which is again a matter of detail worthy of note here, is the inclusion of Manas of Mind as a material factor in the category of ultimate substances, to explain the phenomenon of consciousness and life, as well as the Soul, for the same purpose—the former being atomic and the latter non-atomic. Over and above everything else, the Nyaya Vaisesika System laid the general basis of Physical-Chemistry and Bio-Physics, and this is perhaps the reason why Charaka freely drew from this system among others, to construct the Science of Life (Biological Science) or, Ayurveda.

THE SANKHYA PATANJALA SYSTEM

We have till now studied some of the important contributions of Nyaya Vaisesika System, on which Ayurveda has relied and shall now take up for consideration the contributions of the Sankhya Patanjala System.

To Kapila Muni is ascribed the authorship of the Sankhya System and to Patanjali, the Yoga System. These two systems are complementary and supplementary to one another. Hence the name Sankhya-Patanjala or Sankhya-Yoga has been given to them.

The Sankhya-Patanjala System marks a further and bigger advance over the Nyaya-Vaisesika System. If the latter system is in many respects 'deterministic' in its outlook, the former is definitely 'purposivistic' in its aims. It looks upon all things of the universe as the outcome of an evolutionary process, (i.e.,) they are considered to arise as a result of differentiation, transformation and integration taking place in a primary ground-substance, which is marked by a quantitative permanence. This would mean, in the words of Prof. B. N. Seal, "the earliest, clear and comprehensive account of the process of cosmic evolution, viewed not as a mere metaphysical speculation but as a scientific principle based on the conservation, the transformation and dissipation of energy." It will be interesting to note in this connection, that the law of conservation of matter and energy which is the basis of all quantitative work in Chemistry was stated for the first time by Lavoisier in Europe in 1774, even though, the belief in its truth was current much earlier among the Greek Philosophers. This law states that "the total amount of matter in the universe is unaltered, whatever changes take place in its distribution." In the words of Lavoisier himself, "Nothing can be created, and in every process there is just as much substance present before and after the process has taken

* B. N. Seal, 'The Mechanical Physical and Chemical Theories of the Ancient Hindus,' published as part of 'A History of Hindu Chemistry' by Dr. P. C. Ray, P. 60, Vol. II.

place. There is only a change in the form of matter." While the Greeks are stated to have expressed this truth, merely as an opinion or belief, the ancient Sankhya System on the other hand, posited it as a definite-principle, which was fully made use of and applied in practice by such positive sciences as Ayurveda, Silpasashtra, Rasa Sastra, etc. Leaving Lavoisier's Law of Conservation of Matter and its importance to quantitative work in Chemistry aside, it will be interesting to note that the more advanced and progressive modern trends in theoretical physics, or what is known today as the "New Outlook," posits the concept of qualitative permanence of the matter in the universe, comprehending spatial patterns, change and transformation, or better still, the description of matter as the "component of pattern." This description bears a striking resemblance to the Sankhya-Patanjala concept of Samrishta Viveka, with this difference that, the 'New Outlook' in theoretical physics of today, is yet to discover and state the relation of measurement, number and quantity on one hand to the law governing the development, and transformation of pattern on the other; whereas, the Sankhya-Patanjala System provides the law or principle that relates measurement, number and quantity to the development and transformation of pattern, as we shall see in the course of our study of this subject.

The aims of Enquiry

It was noted earlier that the outlook of the Sankhya-Patanjala System is essentially 'Purposivistic.' It claims to have analysed the phenomenon of the universe and stated the end or goal towards which the process of evolution moves. The knowledge of this process is stated to reveal the true nature and

relationship that exists between 'Matter,' the 'Mind' and the 'Soul,' which between them, form the 'Tripod of Life' and which is basic to creative evolution. In the view of Sankhya Patanjala System (which is dualistic in its outlook) the entire universe is an organism and represents a 'process,' which works in two phases, viz., Parinama or evolution, and retrocession resulting in Pralaya or disintegration, with an intervening pause, (i.e.) quiescence or inactivity. The 'Matter' and 'Mind' on the one hand, and the 'Soul' on the other, are the active participants in this process. The manifestation of consciousness and awareness which gives rise to feelings of pain and pleasure, misery and joy, etc., in the Bhokta or the Experient, are in this view, implicit in the evolutionary 'process' itself.

All forms of life are stated to be assailed by three kinds of Dukkhas or miseries. These miseries, the nature of which will be discussed shortly, can it is stated, be eliminated by instituting a critical inquiry into the origin, nature, purpose and the relationship that exists between the 'Matter and the Mind' on the one hand and the 'Soul' on the other.

The Three Fold Miseries*

The three-fold miseries to which a reference was made in the foregoing paragraph are:—

(a) Adyatmika Dukkha or miseries due to factors operating from within the living organism.

* तत्र दुःखत्रयम्-आध्यात्मिकम् आधिभौतिकम् आदि दैविकं चेति ।

तत्राध्यात्मिकं द्विविधम्-शारीरं, मानसं चेति ।

शारीरे वातपित्तश्लेष्मविपर्ययकृतं अवरातीसारदि ।

(Sankhya Karika by Isvara Krishna, Gowda pada Bhashya)

(b) Adibhrowthika Dukkha, or miseries caused by factors which operate from without, and,

(c) Adidaivika Dukkha, or miseries caused by providential factors or acts of God (i.e.) factors which are beyond human control.

(a) Adhyatmika type of miseries are of two**kinds viz., (i) Saririka * (i.e.) physical or constitutional, and (ii) Manasika (i.e.) Psychological or Mental. Of these, the Saririka type arises out of the imbalance of the three-fold functions of the body (i.e.) Vata, Pitha and Sleshma, resulting in the production of such constitutional disturbances as, Sirorogas (diseases of the head), Pratisyaya (naso-pharyngitis), Jwara (pyrexia), Soola (abdominal colic), Bagandara (fistula-in-ano), Gulma (abdominal tumours), Arsas (Haemorrhoids), Swayatu (anasarca), Swasa (asthma), Chardi (hyper-emesis), Akshirogas (diseases of the eye), Atisara (diarrhoea), Kushta (leprosy) etc.,

The Manasika or Psychological types of Dukkhas or miseries are stated to

arise out of the separation of the mind from what is liked and union with what is not liked. It results in the production of such mental disturbances as Kama (lust and libidinal impulses), Krodha (anger), Bhaya (fear complex), Dwesha (dislike and hatred), Lobha (greed and covetousness), Moha (delusion), Vishada (depression states, dejection of spirits, despondency and maniacal tendencies), Soka (grief), Asooya (jealousy), Avamana (humiliation), Irsha (envy, impatience) and Matsarya (intolerance, spite and malice) etc.*

(b) Adibhrowthika types of miseries are due to factors that affect living beings from without, (i.e.) from the environment. These factors include living creatures of different kinds viz., (i) Sthavara or plants (ii) Jarayuja or viviparous, (iii) Andaja or oviparous, (iv) Swedaja or born of sweat (or excreta) and (v) Audbija or born in the soil, and creatures arising from human, mammalian, avian and reptilian origin, as also insects like gnats, mosquitoes, lice, bugs, alligators and amphibians such as shark, and static objects etc.*

**आध्यात्मिकोऽपि द्विविधः शारीरो मानसस्तथा ।

शारीरो बहुभिर्भेदैर्भिद्यते श्रूयतां च सः ॥

शिरोरोगप्रतिश्यायज्वरशूलभगन्दैः ।

गुल्माशःश्वयथुश्चासृष्ट्यादिभिरनेकधा ॥

तथाक्षिरोगातीसारकुष्ठांगामयसंज्ञितैः ।

भिद्यते देहजस्तापो ॥

(Vishnupurana)

* मानसप्रियवियोगाप्रियसंयोगादि ।

.... मानसं श्रौतुमर्हसि ॥

(Sankhya Karika, Gowdapada Bhashya,

** कामक्रोधमद्वेषलोभमोहविषादजः ।

शोकासुषावमानेर्ष्यामात्सर्यादिमयस्तथा ॥

मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठ तापे भवति नैकधा ।

(Vishnupurana)

* Charaka quotes Atreya as holding the view that "there are four methods of propagation of living beings viz., from the womb, from the egg, from the sweat and from the seed (egg)."

भूतानां चतुर्विधा योनिः जरायु, अण्ड, स्वेद, उद्भिदः इति ।

(Charaka, Sarira, III, 16). The term Bhoota according to Amarakosha means Nyasa, the five elemental substances, truth, living things, past and similarity. युक्तेष्मादावृते भूतं प्राण्यानीते समेतृषु ।

This term when used in masculine gender (पुलिङ्ग)

would mean Paichasa, Gandharva etc-पिशाचो गुह्यकः

सिद्धः भूतोऽमी देवयोनयः (Amarakosha) In the

present context, it means living creatures - both microscopic and macroscopic.

அளவை நூல்

(மு. வ. வே. ரா.)

(தொடர்ச்சி)

அனுமான மென்னுமளவையார் கிடைக்கப் பெறுமறிவு அனுமதி யெனப் படும்.

மூவ்விதமான பக்கத்தின் கண் (ஒன்றில்) காணக்கிடைக்கும் மூவ்விதமான ஏதுக்களில் ஒன்றைக் கண்டு, சிந்தனையைச் செலுத்தியவ்வேதுவினாலறிவிக்கப்படும் ஒரு பொருளை உணரத்தக்க ஞானமே அனுமானமாகும். அதின் வாயிலாய் நிலைக்கப் பெறுவது அனுமதி. ஈண்டு காணப்படுவது ஏது மட்டுந்தான். இதனை 'பொருட்கிளவி' என்பர். ஆயினுமிவ்வேது வேறேரு பொருளைச் சார்ந்த தென்றோர்த்து ஏது காணப்படுவதாலங்கதன் சார்ப்பான பொருள் (நேரிர்க்காணக் கிடைக்கவிலையேனும்) அங்கிருத்தல் வேனுமென்று ஐயுற்றுத் துணிதலே அனுமானத்தினியல்பு பக்கமென்பதென்ன? அதின் மூவ்வகையாது? அவற்றின் பெயர் இலக்கணங்களையாவை? ஏது வென்பது யாது? அதின் மூவ்வகையும் ஒவ்வொன்றின் பெயரு மிலக்கணமும் யாது? ஏதுவினால் உணரத்தக்கது யாது? இவையாவும் உடனடியாகவே விவரிக்கப்படுகின்றனவாதலின் அவற்றை விடுத்து முதலில் இவ்வனுமானத் தினிருவகைகளை யறிவாம்.

“பக்க மூன்றின், மூன்றேதுவுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்தக்க ஞானம் தன்பொருட்டனுமானம்...

அனுமான மென்னு முபாயத்தினால் கிடைக்கும் பலனாகிய அனுமிதியென்னும் அறிவு தனக்கே குறிப்பிட்ட ஓரறிவை வருத்துதற்குப் பயன்படுமெல் அதற்குத் தன் பொருட்டனுமானம் என்று பெயர். அதாவது தன் பொருட்டுத் தனக்கோர் பொருளை யுணர்த்து தற்காய் பயன்படும் அனுமானம்.

“பிறர்தம் பொருட்டாம் அனுமானம் தொக்க இவற்றாற் றெளியச் சொல்ல லாகும்.....

மேற் சொன்னவண்ண மொருவன் தான் தெளிந்த பொருளை, தெளியமாட்டாத வேறொருவனுக்குத் தெரியும்படி, தொக்க இவற்றால் ஏது, அதனாலுணர்த்தப்படும் பொருள் என்னு மிவற்றால் தானறிந்த விதத்தையே எடுத்தோதி தானறிந்ததையே பிறருணர்த்தெளியச் சொல்லிடலே பிறர் பொருட்டனுமானம்.

அச்சொல்லும்.....

மிக்கவந்து வயத்தினுடு வெதிரேகச் சொல்லென. இரண்டாம்.

அவ்விதம் பிறன் பொருட்டு விளக்குதற் குதாரணமாயோதுஞ் சொல்லும், அந்நுவயம் வெதிரேகமென இருவகைப்படும். இவ்விருவகைச் சொற்களும் சித்தியார் சுபக்கம் அளவை 17—(11)ம் பாவில் விளக்கப் படுகின்றன. அடுத்து வரும் அளவை 15—(9)ல் மூவ்வகைப் பக்கங்களும், 16—10ல் மூவ்வகை ஏதுக்களும் விவரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றை ஆங்கு கற்கும் முன்னர் அவற்றை இன்னவை என்று தூலமாகவேனும் முன்கூட்டியறிதல் வேண்டும். இதனால், இவ்விஷயங்களை விவரமாயோதுங்கால் எளிதில் அறியக்கூடும். ஆயினும் முன்கூட்டியொருக்கால் தூலமாயுரைத்தலும், பின்னொருக்கால் விளக்கிடலுஞ் சொன்னதைச் சொல்லலாகுமாயினும் கடிமையான விடயத்தையோதுங்கால் பன்முறை சொல்லிடினும் மன்னிக்கத்தக்கதேயாகுமென்றெண்ணி ஷ்டி விஷயங்களை ஈண்டு பொருக்கால் சுருக்கத்திற் சொல்லத் துணிவாம்.

ஒரு குன்றின் சிகரத்தில் புகை காணப்படுகிறது. அதனால் அக்குன்றினிடத்து யாண்டோ நெருப்பிருத்தல் வேனுமென்ற ஒருணர்வு பிறக்கிறது. ஆயினும் நெருப்பு நேரிடக் காணக்கிடைப்பதில்லை யாதலால் நெருப்பு ஆங்கு ஐயுற்றுணரப்படுகிறது. இந்நெருப்பை யறிதற்கு ஏது

அளவை நூல்

21

வாயிருப்பது புகை. புகையென்னும் ஏதுவினால் சாதிக்கப்படும் பொருள் தீ. ஆகவே புகையை ஏதுவென்றும் அனலைச் சாத்யமென்றுஞ் சொல்வர்; இத்தீ இருக்குமிடமாய குன்றைப் பக்கமென்பர்.

புகையுள்ள விடத்துத் தீ யுண்டென்பது யாவருமறிந்த விஷயம். அதாவது, ஏது உள்ளவிடத்து சாத்யம் உண்டு என்பதாகும். இதற்குதாரணமாக அடுக்களையைச் சொல்லலாம். இவ்விதம் ஏது விற்குஞ் சாத்தியத்திற்குமுள்ள உடனிகழ்சியாய் சம்பந்தத்தை வியாத்தியென்பர். மேற் சொன்ன வண்ணமமைந்த உவமையாலெடுத்துக் காட்டுஞ் சொல்லை அந்நுவய மென்பர். இதற்குமாரானது வெதிரேகமாகும். இதில் அல்லில்லாவிடத்துப் புகையிராது—அதாவது சாத்தியமின்றேல் ஏது விராது; தடாகத்தைப் போலாமென்று ஓரின்மையை யுருப்பாயமைத்து உவமையாலெடுத்துக் காட்டுஞ் சொல்லுக்கு வெதிரேக மென்பர்.

ஓரறிவைப் பிறனுக்குணர்த்த முயற்சிக்குங்கால் மேற்சொன்ன இருவகையுள்ளோன்றே. உதாரணத்திற்காய் ஏற்க நேரிடுமாதலின் ‘அச்சொல்லும் இரண்டாம்.....’ என்றார். விவரமான விளக்கங்கள் இனி வரக்கிடக்கின்றன.

“மூன்று பக்கம்; பக்கம், நிகர்பக்கம் நிகரில் பக்கமெனத்

தோன்றும் பக்கந்துணி பொருளுக்கிடமாம்; உவமை நிகர்பக்கம்;

ஆன்ற பொருள் சென்றடையாதவிடமாத் நிகரில்; பக்கமுதல்

ஏன்ற இரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாம்; ஒன்று பொருளின்றும்.

(சித்தி. சு. பக்.... அள. 15... 9 பக்கம் 384)

பக்கமாவது: மூன்று பக்கம்; பக்கம் நிகர்பக்கம், நிகரில் பக்கமெனத் தோன்றும். மூவ்வகைத்து. அவை: (1) பக்கம் (2) நிகர்பக்கம் (3) நிகரில் பக்கம் என்பவை.

இவற்றிலிலக்கணங்கள்:

(1) பக்கந்துணிபொருளுக்கிடமாம்....

ஐயுற்றுத்துணிபொருளிருப்பிடம் பக்கமெனப்படும். அதாவது, ஒரு குன்றின் சிகரத்தில் புகையிருத்தலை யொருவன் காண்கிறான். அதனால் அங்கு நெருப்பு இருக்கவேனுமென்று ஒரு தோற்றமேற்படுகிறது. நெருப்போ காணக்கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அக்குன்றின் கண் நெருப்பு கண்ணினுற் காணலின்மையால் நிச்சயமாய் யுண்டென்று சொல்ல முடியாததும், ஆயினும் ஏதுவாகிய புகை காணப்படுதலால் அதின் ஸாத்யமும் அங்கிருத்தல் வேண்டுமென ஐயமுறு நேரம், தானவ்வண்ணந்துணியும் பொருளாகிய நெருப்பினிருப்பிடங் குன்றென ஐயுறுதலின் துணிபொருளினிருப்பிடமென ஐயுறப்படும் (நிச்சயமாய்ச் சொல்ல முடியாத) குன்று, பக்கமெனப்படும்.

(2) உவமை நிகர்பக்கம்.....

நிகர்பக்கம் அல்லது சபக்கமென்பது, தான் துணிந்தபொருளின் (நெருப்பின்) நிச்சயமான இருப்பிடம் (அடுக்களை). அடுக்களையிற் பன்முறையும் புகையையும் நெருப்பையுங் கண்டிருத்தலால் புகையுள்ள விடத்து அதின் ஸாத்யமாகிற நெருப்பும் உண்டு எனத் தெரிந்தவிஷயத்தையதிட்டித்து குன்றின் மேலும் புகையிருத்தலால் நெருப்புமுண்டு என வலியுறுத்துங்கால் உதாரணமாக வெடுத்துச் சொல்லப்படும் அடுக்களையே நிகர்பக்க மெனப்படுவதாகும்.

(3) நிகரில் பக்கம்.....

ஆன்ற பொருள் சென்றடையாத விடமாத் நிகரில் (பக்கம்). சாத்யம் நிச்சயமாகவும் இல்லாதவிடமே நிகரில் பக்கம். உதாரணம், நெருப்பு சாத்யமென்னுமிடத்து, அதனின்மை திண்ணமாயுள்ள விடமாகிய தடாகம் நிகரில் பக்கம் எனப்படும். இதை விபக்கமென்றுஞ் சொல்வர்.

இம்மூவ்வகைப் பக்கங்களுள் :

முதல் என்ற இரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாம். (பக்கமும், ஸபக்கமும்) பக்கமும், நிகர்பக்கமும் பொருள் அவிடத்துளது என்று அறிதற்குற்றவையாகும்.

ஒன்று பொருளினும்...நிகரில் பக்கமோவென்னில், அங்கு ஸாத்யப் பொருள் இல்லை என்றறிதற்குற்றதாம்.

பக்கத்தில் இருப்பதாய் ஐயுறும் பொருள் ஆங்குளதென பிறன்றறிதற் பொருட்டு ஸபக்கத்தை உதாரணமாய்ச் சொல்லல் அந்வயச்சொல் என்றும், (எது உள்ளவிடத்து ஸாத்யமுண்டு) அவ்விதம்பொருளங்கு இன்றேல் புகையைக்காண நேரிடாது என்று நிரூபிக்க உதாரணமாக விபக்கமாகிற தடாகத்தைச் சொல்லல் வெதிரேகச் சொல் என்றும் சொல்லப்படும். (ஸாத்ய மில்லாதவிடத்து எதுவில்லாமை). இவ்விருவகை உதாரணத்தையும் முறையே உடன்பாட்டான் உதாரணம், எதிர்மறையான் உதாரணமென தார்க்கிகர் சொல்வர்.

இனி, மூவ்வகை ஏதுக்களாவன :—

“எது மூன்றும், இயல்பு, காரியத்தோடனுபலத்தி, யிவை

ஓதினியல்பு மாமரத்தைக் காட்டல், [உறுகாரியம் புகை தன்

ஆதியாய அனல் காட்டலாகும் அநுபலத்தியது

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல் [போலுஞ் செப்பிடிலே”

[சித்....சுப....அள. 16. (10) பக்கம் 385] எது மூன்றும்...எது வெனப்படுவது மூவ்வகைப்படும்.

இயல்பு காரியத்தோடனுபலத்தி யிவை.....இவை (1) இயல்புவேது (2) காரியவேது (3) அனுபலத்தி எது என்பவையாம். இவற்றுள்

(1) ஓதினியல்பு மாமரத்தைக்காட்டல் இயல்பு எது = மாவென்னுஞ் சொல்லில்

மரம் என்ற பொருள் இயல்பாகவே (மா மரமென்று சொல்லாவிடினும்) கிடைப்பது போல், (ஓதுவான், பூசாரி கூத்தாடி, சேரி என்பன போலன்றி) சொல்லாத பொருளை விளக்கடுமியல் பிளது.

(2) காரியவேதுவோவெனில்உறுகாரியம் புகைதன் ஆதியாய அனல் காட்டலாகும்....புகையானது தானுண்டானதற்கு முதற்காரணமாய் நெருப்பினைக் காண்பிக்குமியல்பினதாய் உளது போலாம். ஓரிடத்து நெருப்பு உண்டு எனத்துணியவோ ஐயுற்றுத்துணியவோ ஏதுவாயிருத்தலின் புகையை எதுவென்றும், இப்புகை நெருப்பைக் காரணமாய்ப் பெற்று அதின்றும் உண்டாதலின் இதையொரு காரியமென்றுந் தெளிந்து, அவ்விருப்பையறிய ஏதுவாகும் புகையை காரியவேது என்றது இருவகையிலும் பொருந்துமன்றோ?

(3) அனுபலத்தி அல்லது அனுபலப்தி என்பதாவது.—

அநுபலத்தியது சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பிடிலே...

பனியின்மை ஏதுவாய் குளிரின்மை விளையுமிடத்தே போல யாதேனுமோர் இன்மை ஏதுவாய் ஒரு காரியம் விளைதல். உபலத்தி என்றால்-கிடைத்தல் புலனாதல். புலன் என்று பொருள். அந் என்றால் இன்மை. அநுபலத்தியென்றால் புலனாகாமை என்று பொருள். அதாவது இல்லை என்று பொருள். இவ்வின்மை ஏதுவாய் ஒரு காரியம் விளையுமேல் அவ்வேதுவிற்கு அநுபலத்தி எனப்பெயர்.

இனி தன்பொருட்டனுமானம் பிறர் பொருட்டனுமானமென்று இருவகையாய் வகுத்த அனுமானத்தை விளக்குகிறார். இதில் அந்நுவயம் வெதிரேக மென்ற இரு வகைச்சொற்களும் விளக்கப்படுகின்றன.

“புகையால் அனலுண் டடுக்களைபோலென்னப்புகறல் அந்நுவயம்;

வகையாம் அனல்லாவிடத்துப் புகையின்றாகும், மலரினோடு

முகையார் நீர்ப்போலென்று மொழிதல் வெதிரேகச்சொல்; இவை

தொகையார் உறுப்பைந்தொடுங்கூடச் சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே”.

சித். சு. ப....அள. 17. (11) பக்கம் 386

இவ்விடயம் முன்னரே ஒருவாறு விளக்கப்பட்டது.

புகையால் அனலுண் டடுக்களைபோலென்னப்புகறல் அந்நுவயம். புகைபுள்ளவிடத்து அனலுண்டு அடுக்களை பிற்போலவென்று உதாரணத்துரைத்தல் அந்நுவயச் சொல்லாம். இதில் அடுக்களை நிகர்பக்கம் அல்லது ஸபக்கமாகும். அனல் துணிந்த பொருள் அல்லது நிச்சயமான சாத்யம். புகைரது. எது உள்ளவிடத்து சாத்யமுமுண்டு என (ஐயமறத்) துணிந்திடுமாறு ஏதுவிற்குஞ்சாத்தியத்திற்கு முள்ள சம்பந்தத்தை வியாத்தியை—உடனிகழ்ச்சி பெற்றிருத்தலின் ஈண்டு உவமை கூறவெடுத்தசொல்லை அந்நுவய வியாத்தி என்பார். இதையே “உடன்மறை” என்றும் கூறுவர்.

‘புகையுள்ளவிடத்து அனலுண்டு’ என அறைகூறல் மேற்கோளெனப்படும். இதையே பிரதிஞ்ஞை என்றுஞ் சொல்லுவர். அனனில்லாவிடத்துப் புகையின்றாகும், மலரினோடு முகையார் நீர்ப்போல்.....என்று மொழிதல் வெதிரேகச் சொல்; அனலாகிய சாத்யமில்லாத விடத்து (விபக்கத்தில் அல்லது நிகரில் பக்கத்தில்) புகையாகிய ஏதுவிராது. தாமரை யோடையையப்போல் என்று எடுத்துக் காட்டுஞ் சொல்லில் கிடக்கும் உதாரணம் வெதிரேகச் சொல் லெனப்படும். இதை “எதிர்மறை” என்றுஞ் சொல்வர். இங்கு, எது உள்ள விடத்து சாத்திய முண்டென்பதின்

பதிலாக, எதிர் முறையில் ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துச் சாத்திய மில்லாத விடத்து எது விராது தாமரையோடையே போல், எனச் சொல்லியதால் இதற்கு எதிர்மறை உதாரணம் அல்லது வெதிரேக உதாரணம் எனப் பெயர்.இவை.....

தொகையார் உறுப்பைத் தொடுங்கூடச் சொல்லுவாறுமுளர்துணிந்தே. இவ்விதம் இருவகைச் சொற்களால் பிறனுக்கு விளக்கப்படுதற்காய் எழும்பிறர் பொருட்டனுமானம், ஐயுறுப்புக்களாலான ஐவகைச் சொற்களாலானதாம் (இருவகைச் சொற்களாலன்று) என்றுஞ் சிலர் சொல்வர்.

இது நையர்மிகரின் துணிவு. இதை அளவை நூலாசியர் ஏற்காவிடினும் ‘என்பாருமுளர்’ என்று கோடி காட்டியதால் ஆற்றலுள்ள மாணவர்க்கிதை விளக்கிடலவசியம். இவற்றை பிறர் பொருட்டனுமானத்தின் கீழ் - நையாயிக மதப்படி, திருவாவடுதுரைச் சிவக்ஞான சுவாமிகரின் நூலின் வாயிலாக் காண்பாம்.

“பிறர் பொருட்டனுமானமாவது:-தான் புகையால் வன்னியை அனுமித்து, பிறர் உணர்தற்பொட்டு ஐவகை யுறுப்புக்களையுடைய வாக்கியத்தைக்கூறுவது. அது ‘மலைதீயுடைத்து, புகையுடைமையால், யாது யாது புகையுடைத்து அது அது தீயுடைத்து, அடுக்களை போல், இதுவுமங்ஙனம், ஆதலின் இங்ஙனம்’ எனவரும். இதனாற் கூறப்பட்ட இலிங்கத்தால் பிறரும் தீயுண்டெனத் தெளிவர்.

(உரை) பிறர்பொருட்டனுமானம். எ.து. பிறர்பொருட்டனுமானம் கூறுகின்றது.

அது—...எ.து. ஐவகையுறுப்புக் களையுடைய வாக்கியத்திற்கு உதாரணங் கூறுகின்றது.

ஐவகையுறுப்புக்களாவன:-பிரதிஞ்ஞை ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என விவை. பிரதிஞ்ஞை, மேற்கோள் என்பன

ஒரு பொருட்களிலி இதனுள் 'மலை தியுடைத்து' என்பது பிரதிஞ்சு, 'புகையுடைமையால்' என்பது எது, 'யாதுயாது புகையுடைத்து அது அது தியுடைத்து அடுக்கிப்போல்' என்பது உதாரணம், 'இதுவும் அங்கனம்' என்பது உபநயம், 'ஆதலின் இங்ஙனம்' என்பது நிகமனம் எனவுணர்க.

(உரை) ஐவகை எ.து. ஐவகையுறுப் புகளின் பெயர் கூறுகின்றது.

இதனுள்..... எ.து. எடுத்துக் காட்டிய வாக்கியத்தின் மேற்கோள் முதலியவைத் திணையும் பகுத்துக் காட்டுகின்றது. பக்கத் தைத்துணி பொருளுடைத்தாகக் கூறுகின்றது மேற்கோள். இன், ஆன், என்னு முருபீருக இலிங்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவது எது. வியாத்தியை எடுத்துக் காட்டுவது உதாரணம். பக்கதருமத் தன்மையுணர்த்த பொருட்டு திருட்டார் தத்தைச் சார்த்திக் கூறுவது உபநயம் முடித்தது முடித்தல் நிகமனம். மறு தலையின்மை காட்டல் முதலியன நிக மனத்திற்குப்பயன்....."

அனுமானத்தினுற் கிடைக்கப் படும் பலனையோர்த்து அஃது இங்ஙனமிரு வகைப்படுமென விளக்கியபின், அவ்வனு மானமே ஏதுக்களின் பேதத்தால் முய் வகைத்தென விளக்கப்படுகிறது. இதே பாகுபாட்டைச் சாங்கிய மதத்தினரேற்று வடமொழி நூற்களின் வகுத்துள்ளார்.

“போது நாற்றத்தால் அறிதல்
பூர்வக்காட்சி அனுமானம்

ஓதுமுறையாலறிவின்
அளவுணர்தல் கருதல் அனுமானம்

நீதியான் முற்கண்மபல
நிகழ்வதிப் போதிச்செய்தி

ஆதியாகவரும் பயனென்றறிதல்
உரையால் அனுமானம்”.

(சித். சு. பக்....அள, 18.12 (பக்கம்...386)

இது பூர்வக்காட்சியனுமானம், கருத லனுமானம், உரையனுமானமென மூவ

கைத்து. இவற்றை பூர்வவத் (முந்தியது போன்றதாய்) சேஷவத் (எஞ்சியது போன்றதாய்) ஸாமான்யதோ திருஷ்டாத் (எங்குங்காணப்படுதல் போல, அல்லது யாவரும்றிந்தது போல) என வடமொழி யால் வகுத்த நூல்கள் கூறும்.

பூர்வக்காட்சியனுமானமாவது — ஏற் கனவே நாமறிந்த விஷயத்தையுன்னி, இனியறியக்கிடக்கும் பொருளை யூகித்துத் துணிந்திடல் பூர்வக்காட்சியனுமானம். ஒருவன் தன்னில்த் தடுக்கையின் ருன் பன்முறையுங்கண்டு தெளிந்ததாய் புகை யுள்ளவிடத்திலுலுண்டு என்னு மறி வைப் பின்னொருக்கால் குன்றின் சிகரத் துப் புகையைக் காணுங்கால் ஓர்ந்து (நாற்றத்தால் = பழைய அறிவின் நினை வால்) குன்றின் புறத்தும் அனலுண் டெனத் தெளிகிறான். இவ்விதந்தான் முன்னரே அறிந்ததைச் சார்ந்தின்றுண்டாகுங் காட்சிக்கு முந்தின அறிவின் நினைவே(நாற்றமே)ஏதுவாதலின் இதைப் பூர்வக்காட்சியனுமான மென்றனர், பூர்வமென்னுஞ் சொல்லுக்கு-பிரஸித்தம், நாடறிந்த விஷயம், என்று சில உரையா சிரியர் பொருள் கூறுவர். ஆடிமாதத் தில் சூயில் ஓயாது ஓலமிடுவதைக் கேட்டுக் காவிரியில் வெள்ளப் பெருக் கென வழங்குதல் இதற்கு உதாரண மெனலாம்.

கருதலனுமானமாவெனின் ஓது முறையால் அறிவின் அளவுணர்தல் கருதல் அனுமானம்...பிறர்பொருட்டனு மானத்திற் சொல்லியது போல், ஒரு வனெடுத்தோதும் அந்நுவயவெதிரேகச் சொற்களினுதவியால் உயிரினோடுணர்வு பெறக்கிடைங்குங்காட்சியே கருதற்காட்சி யனுமானமாகும்,

சிலரிதை பரிசேஷானுமானம் [ஒழி யுண்மையுணர்வு] என்பர். ஒரு பொருளை இன்னதென ஐயந்திரிபதறத் தெளியும் முன் வேறு பொருள்களினின்றும் அதை வேறுதிரித்தல் என்னும் முறையால் முடிவிறுணிவு காணலே பரிசேஷானு மானம். இதற்கு கையாயிகர் கூறும் ஒருதாரணமாவது.

“சுவர்ணம் ஒரு ப்ருதிவிப் பொருள்... மஞ்ஜள் நிறமும், குருகுணமு முடைத் தாயிருத்தலின், மஞ்ஜளைப் போல, அத் தன்மையதே இதுவும், ஆகவே இதுவும் அது போன்றதே...எனின், அன்று அன்று. சுவாணம் பார்த்திவப் பொரு ளன்று. அதெங்ஙன மெனின்...பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனது என்று பொருள் கள் ஒன்பது வகைத்து. இவற்றுள் வாயு முதலான ஆறு பொருள்களும் கண்ணிற் புலனாகுந் தன்னிலை பெற்றில்லாதவை. சுவர்ணமோ கண்ணிற்குப் புலனாகும் நிலை பெற்ற பொருள். ஆகவே சுவர்ணம் இவ்வாறுவகைப் பொருள்களுள்ளொன் றுகா தென்று ஒழிபொருளாற் கிடைக் கிறது. ஆகவே இது பிருதிவி, அப்பு, தேயு வென்னும் முவ்வகைப் பொருள் களில் ஒன்றாகத் வேண்டும் ... ஆயினு மிதற்குத் தன்னியல்பான திரவத்தன்மை இன்மையால் இது அப்புப் பொருளா காது. அப்புவும் ஒழிவுற, சுவர்ணம் பிருதிவி, தேயு என்னுமிரண்டினு ளொன்றாகத் வேண்டும் என்று தேறக் கிடைக்கிறது...மற்றும், பிரஸித்தமான பிருதிவிப் பொருளாய் நெய்யைப் போல் தடையற்றக்கால் தீயினால் நாசமுறு மியல்பு சுவர்ணத்திற்கில்லை. அதாவது நெய்யொரு பிருதிவிப் பொருள்; அதின் பிருதிவியினியல்புகள் நிறைந்திருத் தலால்.

இந்நெய்யை அனலிலிட்டுக்காய்ச்சுங்கால் முதலில் இது உருகி திரவமாகும். அதன் பிறகுமிதைக்காய்சிக் கொண்டே இருப் பின் வந்தீயினால் இத் திரவத்தன்மை போய் மலியாகி ஒடுவிற சாம்பலாகிப் பின்னொழியும். அவ்வாறன்றி, அந் நெய்யை நேரிடக்காச்சாது ஜலம்நிறம்பிய வேறொரு பாத்திரத்தினுள்ளிட்டு, அந்த ஜலத்தைக் காய்ச்சின் அந்நெய் உருகி திரவமாவதோடு நிற்கும். மற்றைய பாத் திரத்தினுள்ள ஜலம்முழுவதும் வற்றிப் போமளவும் நெய்க்கு ஒருவிதக் கேடும் வராது. இங்கு தடையாய் நிற்பது மேற் சொன்ன ஜலம். சுவர்ணமாவெனில் மேற்சொன்னது போன்ற தடையில்லா விடினும் நெய்யைய்போல் நாசமுறு

வதில்லை. ஆகவே இது பிருதிவிப்பொரு ளாய் நெய்யினின்றும் மாறுபட்ட இயல் பினதாயுள்ளது. ஆகவே சுவர்ணம் ஒரு பிருதிவிப் பொருளாகாதென்று தேர்ந்தி டக்கிடக்கிறது. இவ்விதமாக, மொத்த முள்ள ஒன்பதுவித பொருள்களில் எட்டு பொருள்கள் ஒழிந்தமையால் எஞ்சிய ஒரு பொருளான தேயுவைச் சேர்ந்ததாகும் சுவர்ணம்” என ஒழிபொருளுண்மை அறி யக்கிடைக்கிறது. இதையே பரிசேஷானு மானமென்பர்.

உரையனுமானமாவது :—

நீதியான் முற்கண்மபல நிகழ்வதிப்போது இச்செய்தி ஆதியாகவரும் பயனென் றறிதல்உரையால் அனுமானம்

மேற்சொன்ன, பூர்வக்காட்சியனுமானம் கருதற்காட்சியனுமான மென்னும் இரண் டினும் வேறாய், இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலானாலிங்குமிவைசெயின் மேலைக் காகும் என்றறபோல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொரு ளையும் ஒப்புமைப்பற்றி யூகித்துத் துணி வதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல் லாம் உரையனுமான மெனப்படும்... ஆகமத்துட்கூறுமபதி முதலிய பொருள் களை அவ்வாகமத்திற்கியைபுடைய அனு மானத்தின்வைத்து அறிவதாவும் உரை யனுமான மெனப்படும் என்பாருமுளர். (அளவையுரையாசிரியர். பக்கம்.386 387.)

உதாரணம் :

ஒரு காட்டிலிருந்த ஒரு குரங்கு ஓரிரவை யொரு வில்வ மரத்தின்மேற் தங்கிக்கழிக்க நேரிட்டது. அன்று சிவராத்திரி தினமா யிருந்தது ஒருவிசேடம். ஏதோ காரணத் தால் அளவுகடந்த பயத்தினுற் பீடிக்கப் பட்டிருந்த அக்குரங்கு இரவு முழுதும் தூங்கவே இல்லை. இடையில் அக்குரங் கின் சேட்டைகளால் உலுக்கப்பட்ட அம் மரக்கிளையினின்று சில வில்வ இலைகள் அவ்வப்போது கீழே உதிர்ந்தன. அவை, அம்மரத்தின் கீழ் மண்ணிற்புதைந்திருந்த இலிங்கத்தின்மேல் தற்செயலாய் விழ நேரிட்டது; ஆயினும் ஈசன் இதை உகப்

புடன் திருவுளம்பற்றினார். சிவராத்திரியின் நிரவு முழுவதும் விழித்திருந்து, நான்கு ஜாமத்தினும் தன்னை வில்வதளத்தாலக் குரங்கு அருச்சித்ததாகவே கருணைக் கடலாமிசன் கருதினார். இதனால் குரங்கினபால் ஈசனுக்கு அருள் சுரந்தது. அடுத்தபிறவியில் அக்குரங்கு ஓராசனாய் பிறந்து வாழ்கைச் சுகங்களைப் பெற்ற தென்பது ஒரு கதை.

இதையுறிந்த ஒருவன் ஒருநாள் கிரஹணபுண்ணிய காலத்தில் கங்கையின் நீராடிடத்திற்குச் செல்கிறான். அங்கு கங்கை வெள்ளத்தின் மேற்றோனியிற் சென்று வலைவீசி மீன் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு வலைஞனைக் காண்கிறான். அப்போது புண்யகாலத்தில் புண்ய நீராடல் போற்றத் தக்கதென்றறியாது பாமரனாய் வலையை வீசி மீன் பிடிக்குங் வலைஞனைக் கண்டு இரக்கமுறுகிறான். அதேவேளையில், வலையை வீசும் வேகத்திற் சற்று அயர்ந்தவனாய் வலைஞன் தவறி கங்கையில் வீழ்ந்து விடுகிறான். வெள்ளத்தில் வீழ்ந்த வலைஞன் உடனே எழுந்து நீஞ்சித் தன் தோணியிலேற்றிக் கொண்டு, நனைந்த தன் உடைகளைப் பிழிந்து, தலையைத் துவட்டிக்கொண்டு, பின்னுமொரு முறை துணியைப் பிழிந்து தன் குளிரைப் போக்கும்வண்ணம் சூரியவெப்பமில்லையென்று ஏமாற்றத்துடன் சூரியனை நிமிர்ந்து பார்க்கிறான். இச்சமயவத்தைக் கண்ணுற்ற, கரையின் நின்றவன் கருதற்கிடப்பது என்ன? தானறியாமற் செய்ய நேரிடினும், அவ்வலைஞன், கிரஹண புண்ணியகாலத்தில் கங்கைநீரடியும், சூரியனை நோக்கியதால் தேவர்களையும் தனது முன்னோரையும் நோக்கி-ஈரத்துணியைப் பிழிந்ததால் வானோதக மென்ற முறையில் தருப்பணதி ஈமக்கடன்களைச் செலுத்தியதாயும் அதற்குற்ற புண்ணியங்களைப் பெறக்கிடக்கிறான் என்றும் கருதித் தன்னுட்கந்தோஷிக்கிறான். இதற்கு மேற் கொள்கும், இவ்விதம் வேதாகமங்களுட் சொல்லிய ஒரு விஷயத்தைச் சான்றாகவேற்று, அவற்றுட் சொல்லப்படாத வொன்றின் விளைவையுன்னிடல் உரையனுமான மெனப்படும்.

‘என்பாருமுள்’ என்றுரைத்த பொருளின் உதாரணம், பொறிகளுக்குப் புலனாகாததாய் பதிப்பொருளுண்டு எனச் சாதித்தற்காய் நாயாயிகர் அனுமானத்தை அளவையாய் ஏற்கின்றனர்.

உலகமே காரியம், படைக்கப்படுதலின், மட்குடம் போலும்; என்ற அனுமானத்தால், உலகம் படைக்கப்பட்ட பொருளென சாதித்து, இதை ஆக்கியோன் ஒருவனிருத்தல் வேண்டும், குடத்திற்கு குயவன் போல வென்று பதிப்பொருளுண்மையைச் சாதிக்கின்றனர். இதுவே, உரையனுமானத்திற்கு இரண்டாவது விதத்திற் பொருள்படுத்தியதற்கு உதாரணமாகும். இத்துடன்.

முதற்பாட்டிற் சொன்ன மூவ்வகையளவைகளுள் இரண்டாவதான அனுமானவளவை முற்றும், இனி எஞ்சி நிற்கும் உரை அளவை, அல்லது ஆப்தவாக்கியமோவெனின்...

“அநாதியே அமலனாய அறிவின் நூல் ஆகமந்தான் பின் ஆதிமறின்றிப்

பேணல் தந்திர மந்திரங்கள் மனதிகள் அடக்கித் தெய்வம்

வழிபடும் வாய்மையாகும் தனது ஈறிலாதான் தன்மை யுணர்த்துதல் உபதேசந்தான்.”

சித். சுப. அள. 19 (13) பக்கம் 387

அநாதியே அமலனாய அறிவின் நூல் ஆகமந்தான்.....

ஆப்த வாக்கியமென்பது வேதாகமங்களுள் வகுத்தவகைகளை உண்மையென ஏற்றலாகும். இவை பதிப்பொருளாம், அமலனாய ஈசனாலேயே வகுக்கப்பட்டனவாதலின் இவையாவும் உண்மையென ஏற்கத் தக்கவையாகும். ஆயினும், வேதாந்திகளும் மீமாஞ்சரும் வேதம் ஈசனாலாக்கப்பட்டதென்பதை ஏற்பதில்லை. ஆக்கப்பட்டதற்கழிவு உண்டா

தலின். வேதமோ அவ்வாறின்றி நித்யமானதாகும்.

வேதங்கள் வகுத்தவைகளை வேதமென்னுமொரே காரணத்தால் ஏற்றல் வேண்டுமென்பது இவர் கருத்து. முன் சொன்னபடி வேதாகமங்கள் (ஆகம மாவது இங்கு சைவாகமமேயாகும்) விதிப்பது யாது? மனிதன் தனதான்மாவின் மோட்சத்திற்காய் வாணலில் கடைப்பிடித்தொழுகுதற்குற்ற முறைகளையே இவ்வேதாகமங்கள் விதிக்கின்றன. இவ்வாறு ஆன்மாவீடுபெற்றகாய் வேதங்கள் வகுத்துள்ள முறைகள் மூன்றாகும். அவை (1) கன்மகாண்டம். (2) உபாஸனா காண்டம். (3) ஞான காண்டமென்பபெரும் இவற்றை முறையே தந்திர உரை, மந்திர உரை, உபதேச உரை என்பர்.

தந்திர உரையாவது :

அறிவன் நூல் அகமந்தான் பின் ஆதிமறின்றிப்பேணல் தந்திரம்.....

இது, மனிதன் தினசரி வாழ்க்கையில் வழுவாது கைப்பற்றியொழுக வேண்டிய செயல்களை வகுத்துணர்த்தும். இவ்வண்ணம் வகுத்த முறைகளைச் சற்றும் பிசகாது பேணலால், ஆன்மா முத்தியைப் பெறுமெனமது சித்தாந்தம். இக்கோட்களையே தந்திர உரையென்பர். வாழ்கையில் அனுசரிக்கத்தக்கவையென வகுக்கப்பட்ட செயல்களின் தொகுப்பாதலினிவற்றைக் கன்ம காண்டமென்றுஞ்சொல்லுவர்.

மந்திர உரையாவது :

மந்திரங்கள் மனது அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையாகும். பஞ்சாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களை ஒதல் முதலிய அனுட்டாஸங்களால் ஈசனின் அருளைப் பெற்று ஆன்மா முத்திபெறவென வகுத்த விதிகள். இவற்றை யனுட்டிக்குங்கால், மனதிகளை யடக்குதலவசியம். மனது முதலிய அந்தக்கரணங்களை, வேறுவகையில் செயல்புரிய வொட்டாது தடுத்து, தான் ஓதும் பிரணவம் பஞ்

சாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களிலேயே பிணைப்புற்றுக் கிடக்குமாறு வாய்மையுறல் வேண்டும். கண்ணொன்றைக் கண்டறிதலும், செனியொன்றைக் கேட்டேற்றலும், அதற்குற்றபதில்களைச் சொல்லிக் கொண்டும் ஆயினும் இடையிடையே மேற் சொன்ன மந்திரங்களை நாவினால் மட்டுமே சரித்துக்கொண்டுமிருத்தல் முறையல்ல, இதனால் பயனிராது.

ஆகவே மனம் முதலான அந்தக்கரணங்களும், கண் முதலிய இந்திரியங்களும் தானோன்றிகளாய் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வழியிற் புருந்து செயல் புரியாது அடங்கினின்று, மனத்துடன் ஒத்துழைத்து முன்சொன்ன மந்திரத்தையுச் சரித்தல் சிந்தித்தலிவற்றில் மட்டுமே ஊன்றி நின்றலவசியமென வற்புறுத்தியது மிகவும் நல்லது. இவ்வகைக் கோடுகளின் தொகுப்பே மந்திர உரை என்றும், உபாஸனா காண்டமென்றும் சொல்லப்படுவது.

உபதேச உரையாவது ஞானகாண்டமெனப்படுவது. தன் ஆதிசுறிலாதான் தன்மை யுணர்த்துதல் உபதேசந்தான். ஆதியந்த மற்றதாயும், ஒப்பு வமை பற்றற்றதாயும், எங்கும் நிறைந்ததாயும், யாவற்றினுமுளதாயும், சிருட்டிதிதி, சம்காரம், பந்தம், மோக்ஷிவற்றைச் செயல்களாய்ப் பெற்றதாயும், அருளிற் குறைவிடமாயும், அங்கிங்கென தபடி எங்கும் பிரகாசமான ஆனந்த சாகரமாயும், தன்னருள்வெளிக்குளே அகிலாண்டகோடி யெல்லாந்தங்கும்படிக் கிச்சை வைத்து உயிரினிற் குயிராய் தட்டாமல் நிற்பதாயும்...எமக்கத்தனாயும், அம்மையாயும், அமலனாயும், சமயகோடிகளொல்லாந் தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்றேற்றிப் போற்றப்படும் பதிப்பொருளினுண்மையை மறை முதல் வர்யார்க்கும் வாக்கு அன்றி மனத்தினிற்கும் எட்டாத தத்துவத்தை, ஒருவாறு விளக்கிஞ் சொற்களின் தொகுப்பே உபதேச உரையெனப்படும்.

ஆகவே தந்திரத்தை ஓதும் கன்ம காண்டமும், மந்திரத்தையோதும் உபா

ஸைகாண்டமும், பதிப்பொருள், பசுப் பொருள் முதலிய தத்துவங்களை விளக்கும் ஞானகாண்டமுஞ் சேர்ந்து வேதாசுமங்கள் விளக்கிடும் உரையளவையாகும்.

இம்மூன்று முறைகளும், ஒரே பலனைப் பயப்பவை. அதிகாரி பேதத்தை யொட்டி அவரவருக் குற்றத்தை யேற்றல் தரும்.

சிலர், இம்மூன்று முறைகளும் ஞானமார்க்கமே சாலச் சிறந்ததென்றும், இம்மூன்று முறைகளும் ஞானகாண்டத்தினுள்ளடங்கிய பாகுபாடுகளே என்றுஞ் சொல்வர். ஞானகாண்டத்தில், பதிபசு முதலிய தத்துவப்பொருள்களைத் தக்க அளவைகளால் சாதித்து நிலையுறுத்தும் பாகமே தந்திர உரையென்றும், மனதிகளையடக்கி-தனு கரணதிகளைச் சிதரவொட்டாது ஒருவழிப்படுத்தி ஈசனையும், அவனியலையும் அறியமுயற்சிக்கும் முறைகளை வகுக்கும் பாகமே மந்திர உரையென்றும், நிஷ்டை முதலிய யோகாப்பியாசங்களால் ஈசனுடன் வேற்ற நிழையைப் பெற்றகாயனுட்டிக்கத்தக்கதென வகுத்த முறைகளின் தொகுப்பே உபதேச உரையென்னும் பாகமுமாமென்று, இம்மூன்று பாயத்தையும் ஞானகாண்டத்தினுள்ளேயே புகுத்தி விளக்கிவெர்.

உரை அளவை வேதாசுமங்கள் வகுத்தவையே என்பது சித்தாந்திகளின் மதம். இதை ஆத்தவாக்கியம் (ஆப்த வாக்கியம்) என்றுஞ் சொல்வர். சத்தப் பிரமாணம் (சத்தப்பிரமாணம்) என்றும் இதற்குப் பெயர்.

ஆயினும் நையாயிகர் (தார்க்கிகர்) இச்சத்தப் பிரமாணத்தை விளக்கியுள்ளதில் சிறிது வித்தியாசங் காணக்கிடக்கிறது. அளவைநூலின் உரையாசிரியர் இத்தார்க்கிகரின் மதத்தை ஏற்கமறுக்கிறார். ஆதலின் தார்க்கிகர் மதப்படி சத்தப் பிரமாணத்தை விளக்கப்பின் சிவஞான சித்தியாரின் மறுத்தலையும் நோக்கிடலவசியம்.

திருவாவடுதுரை ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான சுவாமிகள் தார்க்கிகர் மதத்தை அடியிற் கண்டவாறு விளக்கியுள்ளார்.

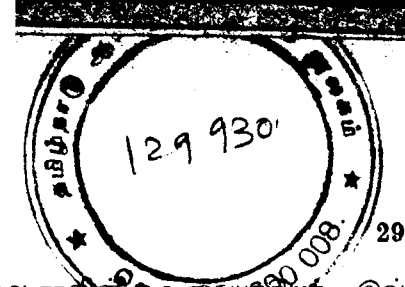
சத்தப் பிரமாணம்.

சத்தப்பிரமாணம் ஆத்தன் வாக்கியம். ஆத்தன் உரியோன் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஆத்தனாவான் உண்மைப் பொருளைக் கூறுவான். வாக்கியம் பதங்களின் கூட்டு. அது 'ஆவைக் கொண' என்பன முதலியவாம். பதமாவது ஆற்றலுடையது. ஆற்றல் "இப்பதத்தால் இப்பொருள் உணர்த்துக" என்னும் இறைவன் சங்கேதம்."

"இத்தொடர்மொழி, வேதவாக்கியம், உலகவாக்கியம் என இருவகைப்படும். வேதவாக்கியம் இறைவன் வாய்மொழியாகலின் எல்லாம் பிரமாணமேயாம். உலகவாக்கியத்தின் உரியோன் வாய்மொழி பிரமாணம், ஏனையது அப்பிரமாணம்."

இதனால், இச்சொல்லால் இப்பொருளே கொள்ளற்றகும் என்னும் தத்துவத்தை அடிப்படையாக்கியே சத்தப் பிரமாணம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது என சித்திக்கும். மற்றும் உலக வாக்கியத்தை சத்தப் பிரமாணத்தினுள் ஏற்க மறுக்கும் சித்தாந்திகள் கூறுஞ் சமாதானம் அளவை நூலின் உரையாசிரியரின் விளக்கப்படி பின்வருமாறு.

".....இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர், குடம் படம் முதலிய உலகச் சொற்கள் பற்றி அவ்வப் பொருள்களை யுணர்த்தலும் உரையளவை என்பர். அவை காட்சியனுமானங்களின் அடங்காப் பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல் போலும் இயல்பேது பற்றியறிவதாகிய அனுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவையாதற் கேலாமை யறிய... சொல்லானந்தேன் என்றனுபவ நிகழ்தலின் அதுவேறளவையாவதன்றி, அனுமாததுள் அடங்காது என்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன

அநுபலத்தியாலந்தேனென்று அநுபவநிகழ்தலின், இன்னோன்னவற்றை வேறு பிரமாண மென்னது, காட்சி முதலியவற்றுள் அடக்குதல் பொருந்தாததாய் முடியுமென்றெழுக.

இவ்வித மறுத்தலால், சித்தாந்திகள் சத்தப் பிரமாணத்தின் விரிவைச் சுருக்கியுள்ளார். வேதத்தையுஞ் சைவாகமத்தையும் மாத்ரிமே இவர்கள் உரை அளவையாக ஏற்றுனர். அடுத்தபடியாக அளவை நூலாசிரியர் அனுமானத்தின் கண் பிறக்கூடிய போலிகளைக் சுருக்கத்தில் விளக்கிநூலைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

ஒரு பொருள் தனது உண்மை நிலையினின்று வேறுபட்ட இயல்பினதாய், ஆயினும் உண்மைப் பொருள்போலவே தோற்றமுற்றதாயிருப்பின் அதைப் போலி என்பர். அனுமானத்தினுள்ள பக்கம், ஏது, சாத்யம், வியாத்தி உதாரண மிவற்றி லொவ்வொன்றினும் போலிகளிருத்தற் கிடமுண்டு. இவை பக்கப்போலி ஏதுப்போலி முதலிய பெயர்களைப் பெறும். இவற்றின் விவரங்கள்.

"ஈண்டு பக்கப்போலி நான் கேதுப் [போலியொரு மூன்றாய், வேண்டும் எழுமூன்றாய், விளங்குவ [மைப் போலியீரோன்பான், காண்டும் தோல்வித்தாலம் இரண்டிரு [பத்திரண்டாம் கருதிலிவை யாண்டுமொழிவர் அவை யெல்லாம் [அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும்!]

[சித்தியார்.. சுபக்கம்.. அளவை 20... (14) பக்கம் 388]

ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு (4) ஏதுப் போலியொரு மூன்றாய் வேண்டும் எழு மூன்றாகும் (21) விளங்குவமைப் போலியீரோன்பான் (18) காண்டும் தோல்வித் தாலம் (அனுமானத்தை எடுத்துரைக்கும் வன்மைக் குறைவு) இரண்டு இருபத்திரண்டாம் (22) கருதிலிவை யாண்டு மொழிவர் அவை யெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாம். (ஆக மொத்தம் போலிகள் 65 ஆகும்)

அளவை நூலின் ஆசிரியர் இவ்வாறு போலிகள் அறுபத்தைந்தென்புகன்று, அவற்றின் பெயர்களை யுஞ் சொல்லி ஒவ்வொன்றின் இயல்பினையும் விளக்காது உதாரணங்களுங் கூறுது விட்டு, இவ்வகைத்தாய் போலிகளெல்லாம் ஏதுவைச் சார்ந்தனவே யென்று தார்க்கிகர் கருதுவர் என்று சொல்லி உரையை முடித்துள்ளார்.

".....அறுபத்தைந்தும் அனுமான அளவைக் குற்றங்களாம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகம அளவைக்கு முனனாகவையாது இறுதிக்கண் வைத்தார். இவற்றிற்குதாரணம் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும், இன்னும் இப்பக்க ஏது உவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும் வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்க ளெல்லாம் தோல்வித்தானத்துடங்கும். ஈண்டுக்கூறும் பக்கப்போலி உவமைப் போலிகளெல்லாம் ஏதுப் போலியுள் அடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர். பக்க உவமைகளின் இலக்கணத்தை நோக்கிக்காணும் வழி, அவை பக்கப்போலி யுவமைப்போலி எனப்படுவதன்றி ஏதுப் போலியெனப் படாமையறிக....." எனினும் இப்போலிகளினியல்பும் உதாரணமுமில்லையேல் போலிகளை எங்ஙனமறியக் கூடும்? அளவையினுரையாசிரியர் குக்கும்த்திற் கூறியதையுன்னித் தார்க்கிகர் இப்போலிகளை எவ்வாறு புகன்றுள்ளாரென அறிய ஒருற்றலுண்டாகிறது.

அனுமான மென்பது, ஏதுவினியல் பிணையாரய்தலே யன்றி [பராமரிசம்] வேறல்லவாதலின், அனுமானத்தில் வந்தேறும் போலிகள் யாவும் நேரிடையாகவோ மறைமுகமாகவோ ஏது வினைச் சார்ந்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே தார்க்கிகர் போலிகளை யெல்லாம் ஏதுவுடன் பிணைத்துணரலும் ஒருவகையில் நியாயமே. எனினும் இப்போலிகளை யெல்லாம் ஏதுவுடன் பிணைத்து ஏதுப் போலியெனப் பெயரிட்டு அதை மற்றுஞ் சுருக்கி ஐவகைத்தென சமைத்துள்ளது போற்றற்பாலதாகும். இவ்விவரங்களைத் திருவாவடுதுரைச் சிவஞானசுவாமிகளின் நூலின் வாயிலாகக் காண்பாம்.

“இனி ஏதுப்போலி (1) சவ்வியபிசாரம் (2) விருத்தம் (3) சற்பிரதிபக்கம் (4) அசித்தம் (5) பாதிதமென ஐவகைத்து”

[ஏதுவல்லாது ஏதுவே போற்றோன்றி அனுமானத்தின் இயல்பைக் கொடுக்க நேருங்கால் அனுமானம் குற்றமுற்றதாகும். இவ்வகைக் குற்றத்தையே ஏதுப்போலி எனப் பர்]

“அவற்றுள் சவ்வியபிசாரம் அரைகாந்திகம், பிறழ்சியுடையது. அது, பொதுவும், சிறப்பும், முடிவு பெறுமையுமென மூவகைத்து.

அவற்றுள் எ.து. அரைகாந்திகத்தினிலக்கணங் கூறுகின்றது. அது, எ.து. அரைகாந்திகத்தைப் பகுக்கின்றது.”

[சவ்வியபிசாரமென்ற ஏதுப்போலிக்கு அரைகாந்திக ஏதுப்போலி என்றும் பெயர். இவ்வேது ஸாத்ய மல்லாததுடனும் வியாத்தி பெற்றிருக்கும். குறிப்பிட்ட ஒரு ஏதுவிற்குக் குறிப்பிட்ட சாத்தியத்துடன் மட்டுமே வியாத்தியிருத்தலே நெறியாகும். இந்நியமந்தவறிடினக் குற்றத்தை வியபசாரமென்றது பொருத்தமானதே. அவ்வகைக் குற்றத்துடன் கூடியது சவ்வியபிசாரமாகும். இது மூவ்வகைப்படும். அவை பொதுவரைகாந்திகம், சிறப்பரைகாந்திகம் முடிவுபெறுமையரைகாந்திகம் எனப்படும். இவற்றையே சாதாரண அரைகாந்திகம் அசாதாரண அரைகாந்திகம் அநுபசம்ஹாரி அரைகாந்திகம் என்றுஞ் சொல்வர்.]

“அவற்றுள் பொதுவரைகாந்திகவேதுப்போலி, துணிபொருளில்லாவிடத்தும், இருக்கும் ஏது. அது, ‘இம்மலை தீயுடைத்து. அளவையான் அளக்கப் பாகலாகனின்’ என்பதாம். அளவையானளக்கப் பாலதார்தன்மை தீயில்லாவிடமாகிய நீர்த்தடாகத்தினும் இருத்தலினென்க.

அவற்றுள் எ.து. பொதுவரைகாந்திலக்கணங் கூறுகின்றது.

அது எ.து. அதற்குதாரணங் கூறுகின்றது.”

[இதின் இம்மலையுடைத்து என்பது (பிரதிஞ்ஞை) மேற்கோள், அளவையான்

அளக்கப்பாகலின்...அதாவது ஒரு பிரமாணத்தாலறியக் கூடியதாகலின் (அறியக்கூடியது என்னும் இயல்புள்ளதாகலின்) என்பது ஏது. மலை பக்கம் தீ (சாத்யம்) ஐயுற்றுத்துணிபொருள். இது அறவே இல்லாதவிடமாய், நிகரில் பக்கமாய் நீர்த்தடாகமும் (அறியக் கூடியதே. ஆகவே ‘அறியக் கூடியது’ என்னும் ஏது, ஐயுற்றுத் துணிபொருளாம் தீ இல்லாதவிடத்தினும் வியாத்தி பெற்றிருத்தல்குற்றம்.)

“சிறப்பரைகாந்திகம், சபக்க விபக்கங்களெல்லாவற்றினும் இல்லாதது. அது சத்தம் நித்தியம், சத்தத்தன்மையுடைமையான்’ என்பது. சத்தத்தன்மை நித்த அநித்தப் பொருள் எல்லாவற்றினும் இன்றி, சத்தத்தின் மாத்திரம இருப்பது.

சிறப்பு எ.து சிறப்பரைகாந்திகத்தினிலக்கணங் கூறுகின்றது.

[இதின், சத்தத்தன்மை என்னும் ஏது நித்தியமென்னும் (சாத்தியத்தின்) ஐயுற்றுத்துணிபொருளினிருப்பிடமாய்சத்தத்தில் (பக்கத்தில்) வியாத்தி பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் சபக்கங்களாய் (ஆன்மா முதலிய ஏனைய நித்தியப் பொருள்கள்) இச்சத்தத்திலில்லை. அவற்றுள் சத்தத்தன்மை என்னும் ஏது வியாத்திபெற்றில்லை. அவ்வாரே விபக்கங்களாய் அநித்தியப் பொருள்களிலும் (குடம் முதலியவற்றுள்ளும்) சத்தத்தன்மை என்னும் ஏது வியாத்தி பெற்றில்லை என்பது கண்கூடு. ஆயினும் உதாரணத்திற்கூறிய சத்தத்தின் மட்டும் இருத்தல்குற்றம். நிகர்பக்கங்களில் சாத்யம் கட்டாயம் எதுவுடனிருத்தல் வேண்டும்.)

“முடிவு பெறுமை, அந்நுவயதிருட்டார் தமும், வெதிரேக திருட்டார்தமும் இல்பாதது. அது ‘எல்லாப் பொருளும் அநித்தம், அளவையான் அளக்கற் லாலதாகலின்’ என்பது. ஈண்டு முழுவதும் பக்கமாயிருத்தலின், திருட்டார்தமில்லை.

முடிவு பெறுமை எ.து. முடிவு பெறுமையரைகாந்திகத்தினிலக்கணங் கூறுகின்றது.”

அநுபஸம்ஹாரி அல்லது முடிவு பெறுமை ஏதுபோலியில், ஐயுறுப்புக்களையுடைய வாக்கியம் பூர்த்தியாகி அனுமானத்தினிலக்கணம் முடிவு பெறற்கியலாமைகண்கூடு. உதாரணம், உபநயம், நிகமன மென்னும் உறுப்புக்கள் இடம்பெறவழியேயின்றி ஒழிகின்றன. எல்லாப் பொருளும் என்பது இவ்வுதாரணத்திற்குப் பக்கமாகும். உதாரணத்திற்காய் ஒரு நிகர்பக்கமே அன்றி நிகரில்பக்கமோ ஏற்கவழியில்லை. ஏனெனில் ‘எல்லாம்’ என்ற தன் பக்க, நிகர்பக்க, நிகரில்பக்கங்கள் யாவுமே அடங்கி விடுதலின், அந்நுவயச் சொல்லால் உவமை காட்ட நிகர்பக்கமோ, வெதிரேகச் சொல்லால் எடுத்துக் காட்ட நிகரில்பக்கமோ, எஞ்சுவதில்லை. ஆகவே உதாரண மென்ற உறுப்பில்லாமல் நிற்கும். அதனால் உபநய நிகமனங்களும் இடம் பெறவழியின்றி அனுமானம் முடிவு பெறுது ஏதுமட்டோடு நிற்கும். இதுவே இதிலுள்ள குற்றம்.

இரண்டாவது ஏதுப்போலியாகிய விருத்தமாவென்னில்

“இனித்துணிபொருள் இல்லாவிடத்து வியாதித்திருக்கும் ஏது விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலி. அது ‘சத்தம் நித்தியம், காரியப்பாட்டால்’ எனவரும்; காரியப்பாடு நித்தியமில்லா அழிபொருளில் வியாதித்திருப்பதாகலின் என்க.

இனித்துணி பொருள் எ.து. விருத்தத்தினிலக்கணங் கூறுகின்றது.”

[விருத்தம் என்னும் ஏதுவானது தனது சாத்தியத்துடன் வியாத்தி பெற்றுச் சாத்தியத்தைத் துணிபொரு

ளாக்கித் துலக்காது, சாத்தியமற்றதுடன் வியாத்தி பெற்று அனுமானத்தின் முடிவையே மாற்றிவிடுமியல்பினது. சத்தம் நித்தியம் அதாவது அழிவற்றது என்பது மேற்கோள். காரியப்பாட்டாகலின் அதாவது உண்டாக்கப் படுவதால் என்பது ஏது. நித்தியம் என்பது சாத்யம். உண்டாக்கப் படுவதெல்லாம் அழியுமியல்புடையவை குடத்தைப் போல வாதலின் இவ்வேது நித்திய மென்று துலக்கத் துணிந்ததை துலக்காது அநித்தியமென்று துலக்கிடுவதால் இவ்வேது குற்றமுற்றது. இதை விருத்தமென்பர்.]

சற்பிரதிபக்க மென்னும் ஏதுப்போலியாவது.....

“துணிபொருட்கு மறுதலையாகிய துணிந்த பொருளைச் சாதிக்கும் வேறே ரேது வினையுடைய ஏது—சற்பிரதிபக்க மென்னும் ஏதுப்போலி. அது, ‘சத்தம் நித்தியம், செவிக் குப்புலனாதலின், சத்தத்தன்மை போலும்; ‘சத்தம் அநித்தியம், காரியப்பாட்டால், குடம் போலும், எனவரும்.

துணிபொருட்கு எ.து. சற்பிரதிபக்க விலக்கணங் கூறுகின்றது.”

(ஒரு ஏதுவினால் உண்மையெனச் சாதிக்கப்பட்ட சாத்யம் (துணிபொருள்) உண்மையன்று என வேறொரு ஏதுவினால் துலக்க வல்லதாகுமேல், முதற் சொன்ன ஏது பயின்றதாகும். செவிக் குப்புலனாதலின் சத்தம் நித்தியம்; உண்டாக்கப் படுதலின் சத்தம் அநித்தியம். இங்கு முதல் ஏதுவின் சாத்தியம் இரண்டாவது ஏதுவின் சாத்தியத்தினால் மறுக்கப்பட்டொழிகிறது. ஆகவே முதல் ஏது, நிலைக்கக்கூடிய, மறுக்கமுடியாத உண்மையைத் துலக்க வன்மையற்றதாகிறது. இது ஒரு குற்றம். இதை சற்பிரதிபக்க மென்பர்.)

இனி அசித்தமென்னும் ஏதுப்போலியாவது.....

“இனி அசித்த மென்னும் ஏதுப்போலி சார்பசித்தம், உருவசித்தம்,

வியாப்பியத்தன்மையசுத்தம் என மூவகைப்படும்.

இனி அசுத்தம் எ.து. அசுத்தத்தைப் பகுக்கின்றது.”

(யாதேனுமொரு காரணத்தால் த³⁵து சாத்யத்தைச் சாதிக்கமாட்டாத எதுவே அசுத்தமெனப்படும். அவ்விதஞ்சாதிக்க மாட்டாமையின் காரணம் நிலவுமிடத்தை யொட்டி இவ்வேதுப்போலி மூவ்வகைத் தாகும். அவை சார்பசுத்த எதுப்போலி உருவசித்த எதுப்போலி, வியாப்பியத் தன்மையசுத்த எதுப்போலி என்பன வாம்.)

“அவற்றுள் சார்பசுத்தமாவது, ‘ஆகாயத்தாமரை மணமுடைத்து, தாமரைத்தன்மையால், பொய்கைத் தாமரைபோலும்’ எனவரும். ஈண்டு மணமுடைமைக்கு ஆகாயத்தாமரை சார்பு. அதுவே இல்லை.

அவற்றுள், சார்பு எ.து. சார்பசுத்தத் திற்குதாரணங்கூறுகின்றது.”

(இதை ஆசிர்யாசுத்தம் என்பர். ஆகாயத்தைச் சார்ந்திருக்கும் தாமரை மண முடைத்து என மூலமிடத்து, மண முடைத்தென்பது சாத்யம்...(ஆகாயத் திருக்குந்) தாமரைபக்கம். ஆயின் இத்தாமரை ஆகாயத்தைச் சார்ந்திருக்கு மென்றதில் தாமரைக்குச்சார்பாக, நிலை விடமாக, ஆகாயமிருத்தல் சித்திப்ப தில்லை. ஆகவே இங்கு சார்பு சித்தித்த லின்மையே குறையாகும். இவ்வனு மானத்தினால் ஒருபலனுமுண்டாவதில்லை. அவ்வித குற்றமுற்ற எதுவையே சார்பசுத்த எதுப்போலி என்பர்.

உருவசித்தமாவது.....

“உருவசித்தமாவது சொருபாசுத்தம். அஃதெவ்வனம்! சத்தம் குணம் கண்ணுக் குப்புலனாதலின், எனவரும். ஈண்டு கட் புலனாதல் சத்தத்திற்கின்று. சத்தம் செவிக்கும் புலனாதலின்,

உருவசித்தம் எ.து. உருவசித்தத்திற்கு உதாரணங் கூறுகின்றது”

[இதின் எதுவே தன்னியல் பற்றதாய் நிலைக்கப்பெறுதவவத்தையி லிருத்தலின், எதுவாக ஏற்றத்தகாததாகும். கண்ணுக் குப் புலனாதல் சத்தத்திற்கின்று. ஆதலின் இவ்வேதுவே தன் சொருபத் தைப் பெறுவதில்லை. அங்ஙனமாயின். எதுவே இன்றேல் அனுமானம் நிலைக்கு மோ? இக்குற்றம் எதுவின் சொருபமே சித்தியாமையின்-சொருபாசுத்தம்- உருவ சித்தம் எனப்பெயர் பெற்றது.]

வியாப்பியத்தன்மையசுத்தமாவது.

“வியாப்பியத்தன்மைய சித்தமாவது, செயற்கையோடு கூடிய எது. செயற்கை சாத்தியத்தில் வியாபித்து எதுவில்வி யாபியாதது. [சாத்தியத்தில் வியாபித் தல், சாத்தியப் பொருளிருக்குமிடத் தின்கணுள்ள முழுதும்பாவத்திற்கு எதிர் மறையாகாமை. எதுவில்வியாபியாமை, எதுவிருக்குமிடத்தின் கணுள்ள முழுதும் பாவத்திற்கு எதிர்மறையாதல்] “இம்மலை புகையுடைத்து, தீயுடமையால்’ என்புழி ஈரவிறகின் கூட்டம் செயற்கை. அது, ‘யாண்டுப் புகையுண்டு, ஆண்டு ஈரவிற கின் கூட்டமுண்டு’ எனச் சாத்தியப் பொருளில் வியாபகமாயும், ‘யாண்டு தீ யுண்டு ஆண்டு ஈரவிறகின் கூட்டமின்று: ஒழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பில் ஈரவிறகின் மையின்’ என எதுவில் விபாபகமின்றி யும் இருத்தலின்—ஈரவிறகின் கூட்டம் உபாதி. அவ்வுபாதியுடையமையின்வன்னி யுடைமையாகிய எதுவியாப் பியத்தன்மை யசுத்தம்,”

[இதின் உரை ஈண்டேற்கப்படவில்லை. விடயத்தை நேரிடவும் திறம்படவும் உரைத்திடாது, குழப்பத்தை யுண்டாக்கு மியல்பின தாயிருத்தலின் அதைவிடுத்து, விஷயத்தைமட்டும் விளக்குவாம்.

இம்மலை புகையுடைத்து, தீயுடைமை யால் என்பது எது. புகையுடைத்து என்பது ஐயுற்றுத்துணியும் பொருளின் இருப்பிடம்(பக்கம்). தீயுடைய விடத்துப்

புகையிருத்தல் வேண்டுமென உடனிகழ்சி யில்லை. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பின் தீ யிருப்பினும் புகையின்மை கண்கூடாகும். ஆகவே எதுவிற்கும் சாத்தியத்திற்கும் இங்கு வியாத்தியில்லை. ஆயினும் அத்தீ செயற்கையால் — ஈரவிறகுடன் கூடிய தாயிருப்பின் அதினின்றும் புகையுண்டா கும். இவ்வாறு கூடின் எதுவிற்குஞ் சாத்தியத்திற்கும் வியாத்தியேற்படும். ஈரவிறகுடன் சேர்ந்த தீயுள்ளவிடத்துப் புகையுண்டாகும். இதின் எதுவிற்குஞ் சாத்தியத்திற்கும் வியாத்தி யிருத்தல் காணலாம். இவ்வாறு எதுவானது, சாத் தியத்துடன் வியாத்திபெற்று எதுவாய் நின்றலுக்கு (உபாதி) செயற்கையாம் ஈர விறகின் கூட்டு அவசியம். இவ்வண்ணம் செயற்கையை அதிட்டித்து நிற்கும் நொண்டி எது குற்றமுற்றதாகும். அதையே வியாப்பியத்தன்மை அசுத்த வேதுப்போலி யென்பர்.]

பாதிதமென்னும் ஐந்தாவது எதுப் போலியாவது.....

67. “தன்னார் சாதிக்கப்படும் பொரு ளிதனபாவம் மற்றோரளவையாற் றுணியப் படின அது பாதிதமென்னும் எதுப் போலி. அது ‘நெருப்புச் சூடிலது. திரவிய மாதலின்,’ எனவரும். ஈண்டுச் சூடின்மை சாத்தியம். அதனபாவமாகிய சூடு, துவக்கித்திரியக் காட்சியான் அறியப்படு தலின்...இது பாதிதமாயிற்று. அனுமா னம் உரைக்கப்பட்டது”

[ஓரனுமானத்தில், ஒரேதுவினாற்சாதிக் கப்படும் துணிபொருளை மறுதலிக்கும் துணிபொருளைச் சாதிக்கவல்ல மற்றோ ரேதுவுடனுற்ற அனுமானமிருக்குமேல், முதலனுமானத்தின் எதுபயனற்றதாய்த் திருமிடத்து அவ்வேது குற்றமுற்றதாகும். நெருப்பு, திரவியமாதலின் சூடிலது. மண்குடத்தைப்போல என்னுமானுமானம் நன்கமைந்ததே.

ஆயினுமிதனார் சித்திக்கும் அனுமிதி உண்மையல்ல வென்பதை (அனுமாத் தை விடுத்து வேரோரளவை யான்..... வாயிற் காட்சி என்னுங் காணலளவை

யால்) தொட்டு நொக்கிடினறியலாம் இதனால் முதல் எதுவின்முடிவு மறுதலிக் கப்பட்டது ஷணர்க. இவ்வித குற்றமுற்ற எதுவை பாதிதவேதுப் போலி என்பர்.

ஈண்டு, இவ்வேது போலி சற்பிரதிபக்க மென்ற எதுப் போலியினின்றும் வேறு திரித்தறிதற் குற்றதாகும். சற்பிரதி பக்கத்தில் ஒரேதுவின் சாத்தியம் மற்றோ ரேதுவினால் தவிற்கப்படுகிறது. அவ் விதந் தவிர்த்தற்கு மனுமானவளவையே தான் ஏற்கப்படுகிறது. பாதிதமென்னும் எதும்பேர்லியில், ஓரனுமானத்தின் சித் திக்கும் சாத்தியத்தை, வேரோரளவை யான் தவிர்க்கப்படுதல் கவனத்தற்குறித் தாகும்]

அளவைநூல் வல்லார் பற்பல அள வைகளை வகுத்துள்ளார் ரென்றும், ஆயி னுமவையாவும் முதற் செய்யுளின் கண்ட மூவ்வகை யளவைகளுள் அடங்கு மென்றுஞ் சொன்ன தெங்ஙனமென விளக்கிடலொன்றே ஈண்டு இனிச் செயற்கிடப்பது. இவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை ஈண்டு விவரித்து ஏனையவற் றையவ்வண்ணம் உயத்துணருமாறு விடுதற்போதுமாகும். காணல் கருதல் உரையென்னும் மூவ்வகையளவை கள ன்றி உபமானம் என்னும் நான்காவதான ஓரளவையைத் தார்க்கிகர் ஏற்கின்றனர். அறிந்த ஒரு பொருளையுமமை காட்டி அறியாத ஒரு பொருளை யறிவுறித்தலே உபமானம் என்னுமளவை. உதாரணம் ...முதலையைக் கண்டிருத ஓரினைனுக்கு அதையறிவுறுத்தற்காய், ‘முதலை பல்லி யைப் போன்றதும், ஆனால் அதனினும் பல்லாயிரம் மடங்கு பெரியதுமான நீரில் வாழுஞ் செந்து’ என்று, பல்லியை உவ மைகாட்டி விளக்கப்படுகிறது. பின்னொ ருக்கால் முதலையைக்காண நேரிடும் நேர த்து அவ்வினைஞன் தான் கேட்டவுவமை யை நினைந்து தான்காண்பது முதலை யென்றறிகுறன் ... என்பதாகும் இதின் சம்மொப் பொருள் (பல்லி) சம்மொப் பொருள் (முதலை). இவற்றின் உறிவின் கணுள்ள ஒற்றுமையுணர்வே உபமானம். இங்கு பல்லியைப் பற்றிய அளவு காணல ளவையிலும், அதைப் போன்றதே

முதலை யென்பது ஆத்தவாக்கியத்தினும், அடங்கிடும். அஃதன்றேல், முதலையைப் பற்றிய அறிவு பல்லியைப் போன்ற தென்னும் அந்நுவயச் சொல்லால் பிறர் பொருட்டனுமானமென்ற அளவையோ அன்றேல் கருதலனுமானத் தையோ சாரும். அதனால் நான்காவதாய் இதை ஓரளவை என வேற்றல் வீண் பெருக்கு. அர்த்தாபத்தியென்ற ஐந் தாவது அளவையை மீமாஞ்சுருட் சிலர் ஏற்கின்றனர். இதுமறைபொருளை யுணர்விக்கு மியல்பினது. உதாரணம், பருமன் மிக்க தேவதத்தன் இரன்றபுசிப் பதில்லை, என்பது போலாம். புசியா மைக்கும் தேகம் மெலிந்திருத்தற்குமே வியாத்தியிருக்க வியலும். பருமன்மிக்க விருத்தல் புசித்தலுடனேயே வியாத்தி பெறும். ஆகவே இரன்ற புசிப்பதில்லை என்றவிடத்துப் பகலிற் புசிக்குறென சொல்லாமலே விளங்குகிறது. இவ்வித வுணர்வே அர்த்தாபத்தி யென்னுமள வையாம். இது, மா மரத்தைக் குறிப்பது போல் என்ற வகையில் இதுவும் இயல் பேதுவையேற்றலால் அனுமானத் தினுள் அடங்கும். ஆதலால் வேறொரு அளவை வீணையாகும்.

அனுபலப்தி என்றதோர் ஆறு வது அளவையை மீமாஞ்சுரில் வேறு சிலர் ஏற்கின்றனர்.....இதற்குதாரணம் 'ஈண்டு குடமின்மை யுளது. அனுபலத் தியான், என்பதுபோல் வரும். இது காணலளவையினும் பிரிதல்ல. பூதலத்

துக்குடமில்லை என்பது, காணலளவை யின் வாயிற்காட்சியால் புலனாகிறது. அன்றேல் அனுபலத்தியென்னும் ஏது வையே யேற்று, பூதலத்துக்குடங்காணக் கிடைப்பதில்லை. ஆண்டு அஃது இன்மை யால் என் அனுமானம் என்றேற்றலுங் கூடும். ஆகவே புதிய வேரளவை அவசியமில்லை யென்று தெரியவும்.

ஐதிக்கியம் முதலியவை உரையளவை யிற் சாரும். இவ்வண்ணமே ஏனைய அளவைகளையும் உய்த்துணரவும்.

இளைஞருக் களிக்கவிந்த
அளவை நூலை யாக்கிடற்கு
நினைவின் நின்ற குரவன் முகை
நித்த நித்த மேற்றுவன்;
குரவனருளின் நினைவி லார்க்குங்
குழவிகட்கண் கனிவிலார்க்கும்
உலகிலின்பம் வாய்க்குமோ பின்
நிலவு முத்தி நல்குமோ!

प्रकाशितमिदं मानं

शास्त्रं यस्य प्रसादतः।

निवेदितं च छात्राणां

तस्मै मे गुरवे नमः॥

यस्यानास्ति गुरौ भक्तिः

दयाया स्वाश्रितेऽपि।

तस्यलोककुतस्सौख्यं

कुतस्तस्याव्ययं पदम्॥

Materia Medica at a Glance

By
M. V. S.

FLOWERS

Action—Cooling, demulcent, sedative and astringent.

Japa (Mandara).

Uses.

Eng.: China rose, shoe flower plant.
Tam.: Sem-barati. Tel.: Japakusuma.
Kan.: Dasanige. Mal.: Chembarutti.
Hind.: Jasund.

Parts used—Flower, root and seeds,

Action—Refrigerant, emollient and demulcent.

Uses.

The flowers boiled in oil is said to darken the hair.

Jati.

Eng.: Spanish Jasmine. Mal.: Pich-chakam. Tel. Tam, and Kan.: Jati Malli.

Parts used—Flowers and leaves: Astringent and haemostatic.

Uses.

The leaves crushed and juice extracted is dropped into the nose for stopping hæmorrhage in (viper) snake poisoning.

Padma (Kamala).

Eng.: Lotus. Mal.: Aravindam. Tam: Tamarai. Tel.: Tamara. Hind.: Kanwal Kan.: Tavera.

Parts used—Flowers, filaments, seeds leaves and roots.

Spices.

Ela.

Eng.: Lesser cardamom. Hind.: Elaichi. Mal.: Tel. and.: Tam: Elakkai. Kan: Elakki.

1. The juice of the flower-stalks is useful in diarrhoea and in liver complaints of children.

2. The paste of the root is applied over the abdomen in threatened abortion.

Rose.

Hind.: Gulabkapul. Mal.: Pannir-poo. Kan.: Gulabi Huvu. Tam.: Roja-poo. Tel.: Gulabi poovu.

Parts used—Petals of the flower, flower-buds and the oil.

Action—Refrigerant, carminative and mild astringent and laxative.

Uses.

1. Dried rosebuds powdered and mixed with the powder of Trivtrih or fried in castor oil and made into chutney with tamarind and green ginger is a good laxative.

2. Rose water is dropped into eyes to cure burning sensation and redness.

Parts used—The dried ripe seeds.

Action—Aromatic, stimulant, carminative and diuretic.

Uses.

The decoction of cardamoms with jaggery is useful in biliousness,

Jatiphalam.

Eng.: Nutmeg. Hind.: Jaiphal. Tel. and Kan.: Jajikai. Tam. and Mal.: Jaticai.

Parts used—Seeds and mace. (Jatipatri).

Action—Aromatic, stimulant and astringent; narcotic in large doses.

Uses.

The powder given in 5-grain doses stops chronic dysentery and diarrhoea; should not be given alone in children.

Karpoora.

Eng.: Camphor. Tam, Mal. and Tel.: Karpooram. Hind.: Kapur.

Parts used—Translucent white crystals got by sublimation of the wood of the tree, with water,

Action—Diaphoretic, stimulant, expectorant, antispasmodic and anodyne.

Uses.

Pacha Karpooram only should be used internally. Camphor gr. 3. Omum and Kutajabeejam, each grs. 5, all powdered and mixed together will be a useful remedy for diarrhoea and cholera.

Camphor (3 gr.) in one piece covered with a thin layer of cotton and kept

under a painful tooth always tooth ache. Camphor 1 to 2 gr. Pippali gr. 3. Tava. kshiri gr. 5 all powdered, mixed and given with honey relieves cough and cold.

Medicinal preparations

Karpoorarista for cholera and diarrhoea (Arka)— $\frac{1}{2}$ to 1 oz.

Karpooradi choornam for cough—10 to 30 grains with honey.

Kunkumam.

Eng.: Saffron. Hin.: Jafron. Kan.: Kunkumakesra. Tel.: Kunkuma Puvu. Tam. and Mal. Kunkumpu.

Parts used—The dried stigmas and tops of the styles,

Action—Aromatic, bitter, stimulant, stomachic and antispasmodic.

Uses.

Given in small doses in catarrhal affections in children and for adults also in fever, melancholia and spasmodic cough. Externally applied as paste with breast milk and a little of Pacha Karpooram to forehead in headache.

Lankesa.

Eng.: Cubebs. Kan.: Gandha menasu. Tam. and Mal.: Valmilahu. Tel.: Chalav miriyalu-Hind.: Sitalchini.

Parts used—Fruits, dried.

Action—Stimulant, carminative, diuretic and expectorant.

Uses.

1. The powder mixed with equal quantities of sandalwood powder and

Gokshura powder cures burning sensation while passing urine, as in gonorrhoea.

2. The powder is mixed with rose-water and applied externally for headache.

Lavanga.

Eng.: Cloves. Hind.: Loung. Tel. and Kan.: Lavanga. Tam. and Mal., Kariambu.

Parts used—Fruit, dried, flower, buds and oil.

Action—Carminative, aromatic and antispasmodic.

Uses.

1. Cloves, fried, may be chewed for relief in irritating cough.

2. Powder of cloves with equal parts of ela (powder of cardamoms seeds) and long pepper act as a carminative and is also good in cough. Dose: 5 to 10 grains with honey.

Lavanga Twak.

Eng.: Cinnamon. Hind.: Dalchini. Mal.: Ivaangapatta. Tel. and Tam.: Lavangapatta. Kan.: Dalchini.

Parts used—Inner bark of the stalk and oil.

Action—Carminative, antispasmodic, aromatic, stimulant, astringent, haemostatic, antiseptic and germicide.

Uses.

1. Powders of cinnamon bark, cloves cardamoms, all in equal quantities with a little of camphor relieve cough, cold and bronchitis. Dose 10-20 grains.

2. The decoction of cinnamon bark, jeeraka and kutajabeejam, all in equal quantities cures diarrhoea and dysentery. Dose. $\frac{1}{2}$ to 1 oz.

Madhrika (Stoola Jeeraka)

Eng.: Indian sweet fennel. Tam.: Sombu. Kan.: Badi Soy. Tel.: Sopa. Hind.: Sope.

Parts used—Fruit, root and leaves. Action—Carminative, aromatic, stimulant, diuretic and emmenagogue.

Uses.

1. The decoction of the fruit is used in the scalding of urine, indigestion, feverishness and vomiting.

2. The fruits fried slightly will be good for chewing after food. It refreshes the mouth.

Nagavalli.

Eng.: Betel leaf pepper. Hind.: Pan. Tel.: Tamalapaku. Mal. and Tam.: Vettila. Kan.: Villayedala.

Parts used—Leaf.

Action—Stimulant, carminative, expectorant and antispasmodic.

Uses.

1. Used for chewing with betel-nuts, cloves, cardamoms chunam, and

2. The juice (1 to 2 teaspoonfuls) of leaves with honey is good in cough.

Pooga.

Eng.: Areca nut. Mal.: Tam.: Pakku. Tel.: Poka. Hind.: Supari. Kan.: Adike.

Parts used—Seeds, tender leaves and the watery extract yield betel nut catechu.

Action—Fresh nut: intoxicating and hence produces giddiness in some. Dried nut: stimulant, astringent, vermifuge increases saliva, lessens perspiration sweetens the breath, strengthens the gums and produces mild exhilaration.

Uses.

The powder (10 grains) given with milk or butter milk acts as anthelmintic and checks diarrhæa.

Dhanyakam.

Eng.: Coriander Mal.: Kottambalari. Tam.: Kottamalli. Tel.: Dhaniyalu (fruit) kotimiri (leaf). Hind.: Kottimir. Kan.: Kottumbari

Parts used—Fruit and leaves.

Action—Aromatic, carminative, anti-bilious, tonic and diuretic.

Uses.

1. Infusion of seeds is cooling and is a good substitute for coffee decoction. This decoction may be added to milk and taken as a drink.

2. The decoction with these seeds, black pepper and dry ginger is good in fevers and indigestion.

3. The leaves are used in curries for flavour. They are carminative and digestive.

Ghritam.

Eng. Ghee.

Internally given relieves excessive heat and burning sensation in the stomach. It should be used in all food preparations for patients instead of oil.

Externally it is applied over ulcer and over the areas of inflammation and burning sensation.

Ghee churned in water or in the decoction of baboola makes an excellent application over burns, and inflammatory swelling.

It is used in many medicines. It is said to improve memory.

Gudam.

Tel.: Bellamu. Tam.: Vellam. Kan.: Eng.: Jaggery. Mal.: Sarkara.

Action—As sarkara, but heavier.

Hingu.

Eng.: Asafoetida. Mal.: Perunkayam. Tam.: Perungayam. Tel.: Inguva. Hind.: Hing. Kan.: Hingu.

Part used—The gum-resin got by incision from the root.

Action—Carminative, astringent, expectorant. A remedy for hysteria, flatulence, indigestion and diarrhoea.

Dose—2 to 5 grains with ginger powder and salt (common) in equal quantities. **Med.: Preparations**—Hinguastaka Choornam dose 15 grains.

Jeerakam.

Eng.: Cuminseed. Mal.: Jeerakam. Tam.: Seerakam. Tel.: Jilakarra. Hind.: Sufed jeer. Kan.: Jeerige.

Parts used—Seeds and the essential oil.

Action—Carminative, stomachic, aromatic and stimulant.

Uses.

1. Jeerakam ground with water and the juice extracted is given with sugar in fevers.

2. The decoction of this is useful for cough and spasm.

3. Jeerakam soaked in lime juice and salt and dried cures biliousness.

Lasunam.

Eng.: Garlic. Hind.: Lasun. Tel.: Vellipaya. Tam.: Vellapundu. Mal.: Velluei. Kan.: Bellulli.

Parts used—The bulb and oil.

Action—Stimulant, carminative emmenagogue, antirheumatic and tonic. Externally resolvent and vermifuge (expels round worms).

Uses.

1. Very useful in tubercular condition. Relieves pains, paralytic and rheumatic affections, headaches, hysteria and other nervous affections.

2. The juice is applied to the elongated vulva and also given in $\frac{1}{4}$ to $\frac{1}{2}$ oz. dose in tetanus. It is injected into sinuses mixed with glycerine.

3. The bulbs fried in castor oil are used for fomentations over inflamed areas.

4. Castor oil boiled with its juice and dropped into ears relieves ear ache.

Medicinal preparations.

Hingu triguna thailam— $\frac{1}{2}$ or $\frac{1}{4}$ oz. internally, used externally also.

Lasunadi vati—(1 to 2 Pills) checks diarrhoeas.

Marichiphalam.

Eng.: Spanish pepper, Red pepper Mal.: Mulagai. Tam.: Milagai. Hind.: Lalmirohi. Kan.: Kempu menasu. Tel.: Mirapakaya.

Part used—Fruit.

Action—Stomachic, tonic and irritant.

Uses.

The whole plant, steeped in milk, is successfully applied to reduce swellings and hardened tumours. The powder of the dry fruit or the paste of green fruits made into a lozenge with the gum of bbabula is useful in sore throat.

Methi.

Eng.: Fenugreek. Hindi.: Methi. Mal.: Ventayam. Tam.: Vendayam. Tel.: Menthulu. Kan.: Manthegida.

Part used—Seeds, pods and leaves.

Action—Mucilaginous, demulcent and diuretic. Also carminative.

The decoction of the fried seeds is useful in dysentery, diarrhoea, flatulence and loss of appetite.

Nisa.

Eng.: Turmeric. Kan. and Hindi: Haldi. Tel.: Pasupu. Tam. and Mal.: Manjal.

Parts used—Roots (tuber).

Action—Aromatic, stimulant, carminative, deodorizer, parasiticide and anthelmintic.

Uses.

1. The powder of nisa (10 gr.) is added to 2 oz. of Guduchi juice and is given in diabetes.

2. In smallpox ulcers it is applied externally mixed with the paste of neem leaf and gingelly oil.

3. The powder of this is mixed with equal quantity of chunam, heated, and applied externally over inflamed areas.

Palandu.

Eng.: Onion. Mal. Eerulli. Tam.: Vengayam. Hin.: Pyaj. Tel. and Kan.: Neerulli.

Parts used—The bulb (root).

Action—The oil contained in the bulb is stimulant and expectorant. The bulb is emmenagogue, demulcent and aphrodisiac.

Uses.

The bulb is cooked in water or heated by putting it in fire and eaten in bleeding piles. These are used as poultice over swollen piles. The juice is dropped into the nose in fainting. It also checks bleeding through nose.

Saindhava Lavanam.

Eng.: Sodium chloride—impure (rock salt). Kan.: Sendhur lavanam. Tel.: Saindhava lavanam. Hindi: Sendhalon. Tam. and Mal.: Induppu.

Action—Carminative, stomachic and digestive. Common salt has got almost similar action.

Uses.

It cures dyspepsia when given with ginger and enhances taste for food.

It is heated and used for fomentation on painful swellings.

Sarshapa.

Eng.: Mustard. Tel.: Avalu. Tam. and Mal.: Kadugu. Hind.: Rai. Kan.: Sasiva.

Parts used—Seed and oil.

Action—Stimulant, diuretic and emetic (30 grains) when given with hot water

and digestive causes blisters if applied externally. Increases heat in the body.

Uses.

The mustard oil mixed with equal quantity of gingelly oil and a pinch of camphor forms a good liniment for rheumatism and stiff neck.

Surabhinimba (Kalasaka).

Eng.: Curry leaf-tree. Mal.: Karivepu. Tam.: Kariveppilai. Tel.: Karivepaku. Hind.: Karaypak. Kan.: Karibevu.

Parts used—The bark, root and leaves.

Action—Tonic and stomachic. Root: mild purgative.

Uses.

The decoction of leaves is used in fevers and nervous diseases. Relieves constipation. The green tender leaves are eaten raw for dysentery.

Tintrini.

Eng.: Tamarind tree. Hind.: Amli, Imli. Kan.: Hunasehannu. Tam. and Mal.: Puli. Tel.: Chanta.

Part used—Pulp of fruit, seeds, leaves and bark.

Action—Acid, cooling, carminative, digestive and laxative.

Uses.

1. The pulp of ripe fruit is good in constipation.

2. A decoction with senna leaves made into rasam with this fruit pulp is a good purgative.

3. Powdered seeds are good in Decoctions ... 1 to 2 oz.
dysentery. 1 to 2 teaspoonful

*Milk and its Products.**Uses.*

Nourishing, alterative and demulcent. Cow's milk is the best. Goat's milk is good for tubercular patients. Buffalo milk is heavy and gives good sleep.

Butter-milk.

Light, nourishing carminative, digestive and good in piles, dropsy; excessive heat, indigestion, diarrhoea and dysentery. Curds are heavy and not recommended for regular use.

Butter.

Cooling, aphrodisiac. Allays inflammation. Haemostatic. Cream has the same qualities but is heavier.

General instructions regarding the dosage of the preparations contained in this article.

Adults. Children.
Powders ... 5 to 10 grains. 2 to 5 grains.

Fresh juice ... 1 to 3 oz.
1 to 8 teaspoonful

Ghrita ... 1 to 2 teaspoonful
5 to 10 drops.

Lehyams ... ½ to 1 teaspoonful
5 to 10 grains.
A a s v a s and
aristas ... ½ to 1 oz.
1 to 2 teaspoonfuls

Arkas as Omam
water ... ½ to 1 oz.
½ to 1 teaspoonful.

Thailams—They are generally mean, for external use unless specifically saidt

Medicines to be dropped into the ear
5 to 10 drops.

Medicines to be dropped into the eyes
1 to 2 drops.

Medicines to be dropped into the nose,
2 to 5 drops.

Note.—Unless the dose is specified under the individual preparations, the above dosage may be adopted paying due attention to the age and strength of the patient and the climate.

True though Strange

× × × Prof. A. Clerk of New York College of Physicians and Surgeons said: "In his zeal to do good, Physicians have done much harm to many, × × × who would have recovered if left to Nature.

× × × Dr. George H. Clark M. A. M. D. opined regarding Ayurveda: "If the Physicians of the present day would drop from the Pharmacopia all the modern drugs and medicines and treat the patients according to the methods of Charaka there would be less work for the undertakers and fewer chronic invalids in the World."

× × × "Some amount of exaggeration is necessary to give point to an anecdote"... .. Samuel Johnson.

Letters to the Editor

From

M. K. VEERARAGHAVAN, J. S. SIDDHA, M.S.I.M.P. STORES,
93, Lattice Bridge Road,
Adyar—Madras-20.

To,

The Editor,
Journal of Indian Medicine.

Sir,

The Opinion is about "Agasthiyar Kuzambu" and is as follows.
In Vol. V. No. 3 January 1952 Journal of Indian Medicine by Sree
Dr. M. S. Velu.

1. அனுபேக வைத்திய பிரம்ம ரகஸியம்.
2. பதினெண் சித்தர் மூலிகை விரிவகார்தி.
3. ஏட்டுப்பிரதி.

இம்மூன்றுமே இந்த "அகஸ்த்தியர் குழம்பு"க்கு ஆதார நூலல்ல. மேற்படி முதலிரண்டு நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அதில் சேர்க்கப்படும் நேர்வாளத்தை பாதி பச்சையாகவும், பாதிவருத்தும் சேர்க்கச் சொல்வதோடு நில்லாமல், மூன்றாவதாக எழுதப்பட்டதை ஆதாரநூலெனச் சொல்வது என்ன ஞாயம். அப்படியாவது அதிலுள்ள வேப்பிலை பிரயோகப்படி செய்து, நோயாளருக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிச்செய்து உபயோகித்து சரியாக இருப்பதாகச் சொன்னால் மற்றையோரும் அவரைப் பின்பற்றலாம்.

மேலும் அவருடைய பிரசுரத்தில் "ஏட்டுப்பிரதி" 14வது பாட்டில்,
"வாச்சுதே குத்திரத்தில் மறைத்தேனப்பா
வடிவாக இன்னாலில் அதிகமாய்ச் சொன்னேன்".
என்றிருக்கிறது.

இப்படி சித்தர்களே ஒரு இடத்தில் மறைத்ததாகவும் மற்றோரிடத்தில் வெளிப்படையாக சொல்லியிருப்பதாகவும் எழுதியிருப்பதை சித்தவைத்தியர்கள் நன்கறிவர். இதுமட்டிலுமல்ல சித்தர் நூலில் ஒன்று கிடைத்தால் மற்றொன்று கிடைப்பதில்லை. அப்படி தற்கால சித்தர்கள் கையில் இருந்தாலும் பிரருக்கு கொடுப்பதில்லை. தாங்களும் அனுபவிப்பதில்லை. இப்படியிருக்க "கண்டதே காக்கி கொண்டதே போல" மென சொல்லி விடுவதை விட இன்னும் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து தனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி மற்ற யோரின் யோசனை கேட்பது சாலச் சிறந்தது.

நிற்க சமீபத்தில் ஒருவர் "யுகி கும்மி ஆயிரம்" என்ற நூலில் உள்ள அகத்தியர் "குழம்பை" செய்தனுபவித்ததில் உள்ளபடி வேலை செய்வதாகச் சொல்கிறார்.

ஆகவேமேற்படியார் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்து அவர் முடிவைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு
M. K. வீரராகவன்

S. RAMANATHA TRIVEDI

Wholesale & Retail Dealers in
High Class Indian Raw drugs & herbs.

Pure Saffron, Gorochoan, Musk,
Honey, Gulkand,
Mysore Govt. Sandal Woods,
Pure Banslochan, Pachaikarpooram,
Glue Etc.

124, Audiappa Naicken Street,
G. T., MADRAS.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

Santshes' Biliary Cirrhosis

Use Bala Sanjeevini (REGD)
for Liver & Spleen Disorders

Available At
All Chemists.

PATRUDU'S
"BALASANJEEVINI" (Regd.)

Cures infantile Liver & Spleen Disorders

DR. PILLA PAPIAH PATRUDU & BROR.,
 11, South Mada St., Mylapore, Madras.
 Phone No. 85254.

KUMBAKONAM BRANCH:
 7, Sarangapani Koil
 East Street.

TRICHY BRANCH:
 15, Pugulia Pillai St.,
 Teppakulam Post.

CONSULT OUR SPECIALISTS AT THE ABOVE PLACES.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
 Journal of Indian Medicine.

MODEL PHARMACY

MANUFACTURERS OF PATENT & STANDARD AYURVEDIC MEDICINES
 P. B. No. 105. VIJAYAVADA.

Our Specifics

BLOOD-TONE

Best Blood Regenerator
 &
 Nervine Tonic

MILCOBIN

Increases 'Breast Milk'
 in lactating mothers.

GARBHAMRUTAM

For
 Uterine Disorders

LUCONA

Sure Specific for
 Leucorrhœa

MENSOL

For Scanty and
 Painful Menstruation

Every Mother
 knows —
 Her Child
 needs it

SISU-TONE

An excellent anti gripe and
 Tonic for the healthy growth of
 CHILDREN.

MODEL PHARMACY
 ★ BEZWADA ★

SUKRA SANJEEVI

A genuine remedy
 for spermatorrhea &
 seminal weakness

AVAILABLE AT ALL CHEMISTS.

All Genuine Ayurvedic Medicines are available with us.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
 Journal of Indian Medicine.

INDIAN MEDICINES CAN BE MANUFACTURED ON
UP-TO-DATE LINES WITH

MODERN MACHINERY

We can offer you a complete range of equipment
Grinding, Shifting, Extracting, Filtering,
Distilling, Pills and tablet making
and other processes.

Please write to us :

The Andhra Scientific Co., Ltd.,

4, Blackers Road,

Mount Road, Madras.

Works:—MASULIPATAM.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

SREEVATSA PRODUCTS

Now being Prescribed

By the MEDICAL PROFESSION

Every where

C.B. COMPLEX : For requirement of Vitamins of B complex & C especially in Primary and Secondary anaemias.

DISINFECTYLE : For superior Brand of PHENYLE as an ideal disinfectant, deodorant and detergent.

SKINDEX : For an Excellent healing Ointment.

SREEKAF : For Coughs and Colds as an effective antiseptic expectorant, sedative etc.

SREEVITS : For balanced combination of all Vitamins and Tonic elements in Nutritional Disorders.

and for Fine Chemicals Pharmaceutical preparations.

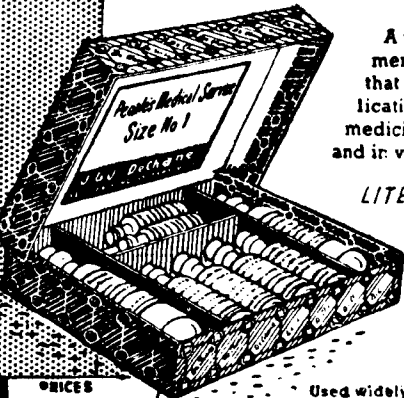
For further particulars, please contact :

SREEVATSA CHEMICALS & DRUGS LTD.,

Manufacturing Chemists & Pharmacists,
P. B. 1787, MADRAS.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

De Chane's MEDICINE CHEST

A valuable standby in the treatment of common daily ailments that so often lead to serious complications. The Chest contains eight medicines which can be used singly and in various combinations.

LITERATURE ON REQUEST

THE MEDICINE CHEST
eight, simple, effective
Remedies..

Used widely by District Councils and Charitable Institutions throughout India Burma and Ceylon

J. & J. De Chane
RESIDENCY ROAD HYDERABAD-Dn.

PRICES

Size 1	Rs. 3/-
Size 2	Rs. 5/-
Size 3	Rs. 9/-
Size 4	Rs. 17/-

The Seal of PURITY

Your Himalaya Specialities:

SERPINA Tablets
for
HIGH BLOOD PRESSURE,
INSANITY, EPILEPSY,
HYSTERIA AND ECLAMPSIA

DIABETOX Tablets
for
DIABETES MELLITUS AND
ALLIED COMPLICATIONS

SPERMAN Tablets
for
SPERMATORRHOEA AND ALLIED
COMPLICATIONS.

TENSEX Tablets
for
SEXUAL NEURASTHENIA,
EJACULATIO PRÆCOX,
GENITAL HYPOPLASIA,
LOW VIRILITY.

Samples and literatures on request.
Available at leading chemists in 17 countries.

the HIMALAYA DRUG CO. 251, HORNBY ROAD
FORT, BOMBAY.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

*unbounded energy
assists you to retain till*

Amrita

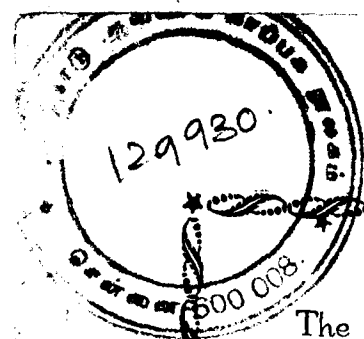
AMBROSIAL SYRUP

A ready source of youthful energy so essential for all sportsmen is well supplied by Amrita—a splendid tonic for adults as well as children. It is sweet to the taste and has excellent effect. This ideal syrup is prepared out of rare herbs and fruits from a famous recipe and is the best friend of all.

KESARI KUTEERAM & CO. MADRAS

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in
Journal of Indian Medicine.

GENERAL NOTICE.

The Editors of "JOURNAL OF INDIAN MEDICINE" assume no responsibility for statements and opinions advanced by contributors to the Journal.

All Manuscripts should be legible and typewritten. The Editors reserve to themselves the right to accept or reject the whole or portions of the matter sent for publication. The rejected contributions are not returned to the authors, if postage is not prepaid.

Remittances for subscription, advertisement costs, and Editorial communications, should be addressed to The Editor, Journal of Indian Medicine, Adyar, Madras. 20.

HIMALAYA STORES,

Greatest Exporters and Importers of Himalaya Products

P. O. OTTAPALAYAM, S. I. RLY.

Telegrams:

"SILAJIT"
Price List FREE.

SIGN OF

PURITY

Agencies:

NEPAL, BOMBAY,
CALCUTTA & MADRAS.

HIMALAYA MUSK
NEPAL SILAJIT
GOROCHANAM
PACHAKARPOORAM

KASHMIR SAFFRON
BASRI PEARLS
WHITE AMBERGRIS
ASAFOETIDA ETC.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in Journal of Indian Medicine.

FOR
RELIABLE
AYURVEDIC PREPARATIONS
& EFFECTIVE TREATMENT

Phone No. 4116

ENQUIRE AT

Ayurvedacharya

Dr. N. MADHAVA MENON, A.M.A.C's

MALABAR AYURVEDIC STORES

(Estd. 1924)

107-108, BROADWAY, MADRAS - 1

Special Malabar Treatment—DHARA, PIZHICHAL
& NAVARAKKIZHI done on Moderate Charges.

Accommodation for patients will be arranged on previous intimation.

Proprietor & Consulting physician:

Dr. N. SANKUNNI MENON, L.I.M.

Our Specialities:

VAJEEKARA for SEXUAL VIGOUR

Rs. 6-0-0 per lb.

ASOKA SET for ALL MENSTRUAL DISORDERS

Rs. 2-8-0 per Set.

PRANASUDHA the BEST BRAIN TONIC &
TISSUE BUILDER

Rs. 3-0-0 per Bottle.

All other Ayurvedic preparations also available.

Consultation by Post a Speciality

Agents Wanted.

Catalogue Free.

When replying to the advertisers please mention that you have seen the advertisement in Journal of Indian Medicine

52

The
Madras State Indian Medical Practitioners'
Co-operative Pharmacy and Stores Limited,
LATTICE BRIDGE ROAD, ADYAR, MADRAS-20.

President.

Sri Vaidyaratna, Captain,
G. SRINIVASA MURTI B.A. B.L., M.B. & C.M.

1. The Capital of the Society shall, for the present, be Rs. 1,00,000 made up of 20,000 Shares of Rs. 5 each. The value of each Share shall be paid in one lump on allotment.

2. The objects of the Society:—

- (i) to manufacture Indian Medicines of high quality under expert supervision and direction,
- (ii) to supply the needs of the members in respect of prepared medicines, raw-materials and appliances required by them,
- (iii) to purchase such materials and appliances as may be required by the members and to arrange for stocking and distribution to members,
- (iv) to provide an Institute or Clinic to meet the professional needs of members and to tender expert advice to them,
- (v) to open branches or depots for the sale of medicines, raw-materials and appliances to the members,
- (vi) to do such other acts as may be conducive to the promotion of Indian Medicine and the general objects of the Society.

3. Membership is open only to Registered Practitioners of Indian Medicine and other qualified Practitioners of Indian Medicine.

4. AN IDEAL CO-OPERATIVE MEDICAL INSTITUTION,
FOR THE SUPPLY OF AYURVEDIC SIDDHA AND UNANI
MEDICINES AND RAW DRUGS TO INDIAN MEDICAL PRACTITIONERS.

Y. KONDAL RAO,
Secretary.

